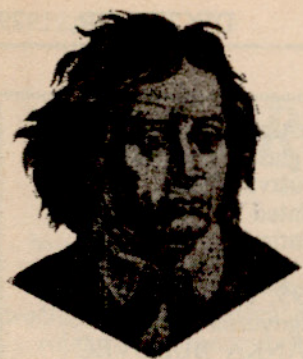
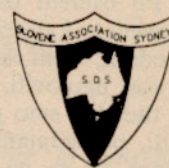
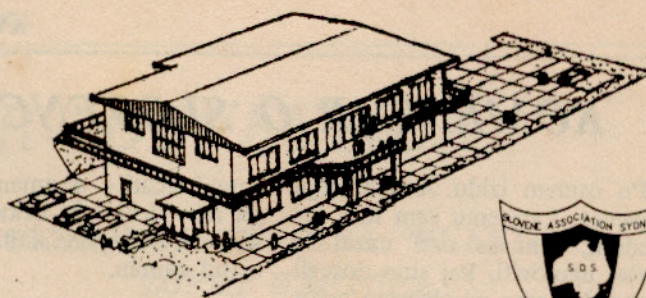

Avstralski

SLOVENE

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.

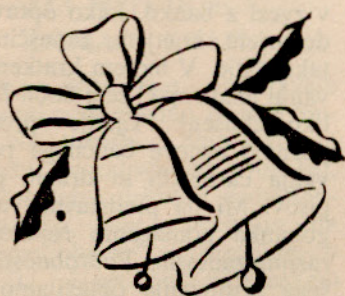
Cena 50 c.

Year-letó 1

December, 1979

No.-št.9

Registered for posting as a publication Category B.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

SREČNO IN USPEŠNO

NOVO LETO 1980

članom

naročnikom

in Slovencem

širo

Avstralije

vsem

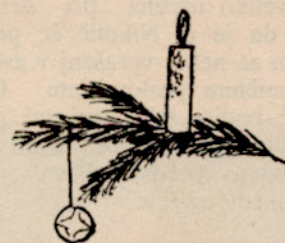
rojakom

v domovini

in po svetu

ŽELI SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

SLOVENE SEM, TAKO JE MATI D'JALA

S tem besedami okrasnega napisa na odru auburnske mestne dvorane, smo 25. novembra slavno sprejeli devet slovenskih dijakov — maturantov slovenskega jezika višjih šol v Sidneju.

Maturantski bal, katerega je priredil Slovenski Šolski Odbor za Novi Južni Wales prvim maturantom slovenskega jezika, naj bi bil eden najpomembnejših dni zgodovine slovenske emigracije.

Tu je Minister za vzgojo Hon. Erik Bedford predal vsakemu

maturantu posebno plaketo, darilo Slovenskega Šolskega Odbora, na kateri je vgravirano dijakovo ime. Slovenska izseljenska matica v Ljubljani, pa je vsakemu dijaku poslala dragoceno darilo, knjigo "Zgodovina Slovencev", s posvetilom predsednika republike Slovenije Mitja Ribičiča in predsednika slovenske izseljenske matice Staneta Kolmana. Te knjige je predala v imenu slovenske izseljenske matice, predsednica Slovenskega Šolskega

Odbora, gospa Majda Zellmer.

Mojster obreda, oziroma slavnosti je bila gospa Olga Lah, košarico krasnega cvetja pa je sprejela za cenitev požrtvovalnega dela gospa Mariza Ličan — učiteljica maturantov slovenskega jezika. Občinstvu je učiteljica predstavila vsakega maturanta s kratkim življenjepisom, ko so prihajali na oder.

Med častnimi gosti, sta bila poleg Ministra Erica Bedforda tudi Profesor Sidnejske Univer-

ze A.J. Dunston in Profesor R.G.A. National University v Canberri. R.G.A. de Bray.

Slovesnost tega dne, je znamenitega pomena za vse Slovence, posebno pa za naše maturante.

KOMENTAR O SLOVENCU

Po osmem izidu Avstralskega Slovenca, kateremu sem tudi jaz urednik, sem se ozrl nazaj in skušal ugotoviti, kaj smo dosegli in tudi kje smo ga občasno položili, pri izdajanju tega lista. Vsi vemo, da se na napakah učimo, zato sem se oziral prav na te. Splošna vsebina je nekako ogledalo nas in Društva, vmes pa je precej novic iz domovine. Da bi nekako ustregli čimvečjemu številu bralcev smo objavljali različne spise posameznikov, kateri so bili različnih kvalit. Vsem, ki ste nam pomagali z gradivom ali darovali v sklad za časopis, iskrena hvala.

Z ozirom na napake moram priznati, da se je tiskarski škrat večkrat prav nesramno lotil naših spisov, včasih pa se je zasedla tudi slovnična napaka.

Kar se sodelovanja tiče, so nam le redki priskočili na pomoč in bi bilo od nas vseh zaželeno, da se bi v bodoče oglasili tudi tisti, ki so do sedaj le molčali. Naš časopis ni namenjen le parim ljudem, temveč je za nas vse. Nekaj kritik smo tudi dobili, kar nas je opomnilo na nekatere pomanjkljivosti.

Časopis Avstralski Slovenec je med nekatere rojake prinesel malo več razvedrila pa tudi novic iz domovine in iz kluba. Mišljenj posameznikov ne mislimo

spreobračati s pisanjem, da smo pa razvedrili vsaj nekatere si pa štejemo v uspeh, kajti naš trud ni bil zaman.

Redna dopisovalka našega lista je sedaj tudi gospa Pavla Gruden, ki se je s svojimi dopisi posvetila mladini, katera kajrada spregleda važne korake v svojem doraščajočem času. Spisi so v angleščini, da so razumljivi vsej mladini, ki čita naš list.

Naša želja v novem letu, ki se nam približuje, je, da bi se še kdo javil in pomagal pri listu kot urednik ali pa vsaj dopisoval. Če bomo vztrajali v dobri volji bomo uspešni še naprej in tudi naš trud bo izgledal lažji, če bomo imeli vašo pomoč in zaupanje.

Ob tej priliki se še enkrat zahvaljujem vsem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali in želim vsem srečno novo leto.

P. Bogataj

Razgovor direktorja Jugobanke Banetom Nikoličem na radiu 2EA slovenskih oddaj

Vprašanje:

Spoštovani poslušalci. Na začetku oddaje sem vas opozorila da imamo danes v studiu g. Nikolič Baneta direktorja Jugobanke iz predstavništva za Avstralijo. Naš gost se je povabil rade volje odzval. Dovolite mi, da ga v imenu radija 2 EA lepo pozdravim in želim veliko uspeha pri delu. Upam da je g. Nikolič že pripravljen za nekaj vprašanj v zvezi z bančnim poslovanjem. G. Nikolič bodite tako prijazni pa nam najprej povejte osnovne naloge vašega predstavništva na avstralskem tržišču.

Odgovor:

Predno odgovorim na vaše prvo vprašanje prijazno pozdravljam vas Angelca, kot vse poslušalce Sydneya, Newcastla in Wollongonga. Prvo vaše vprašanje bom odgovoril takole. Tuje banke smejo v Avstraliji odpreti samo predstavništva. Ne smejo se ukvarjati s poslovnimi dejavnostmi bi rekel z avstralskimi podjetji. Takih tujih predstavništev ima Avstralija preko osemdeset — 80. Zahvaliti se moramo avstralskim oblastem, da so tudi Jugobanki dovolile odpreti predstavništvo s sedežem v Sydneyu. Ukvarja se s posli, katere bom zaradi lažjega razumevanja razdelil v tri vrste. Glavno naše delo je, nenehno gospodarsko izpopolnjevanje med Jugoslavijo in Avstralijo. Naslednja naša skrb

je čim večje zblizavanje Jugobanke z avstralskimi bankami, s katerimi imamo odnose že več kot deset — 10 let. Naša naloga pa je, da vas rojaki iz stare domovine spoznamo z domačim bančnim sistemom, možnostmi koriščenja bančnih uslug, kadar se nahajate v stari domovini. Če želite reševati preko nas vaše denarne ali poslovne zadeve s Slovenijo smo vam vedno na razpolago. To bi bilo v glavnem vse v zvezi z vašim prvim vprašanjem.

Vprašanje:

Najlepša hvala. Pravkar ste rekli, da je prva naloga Jugobanke nenehno gospodarsko izpopolnjevanje med staro domovino in Avstralijo. Nam želite še o tem kaj več povedati.

Odgovor:

Da me boste spoštovani poslušalci bolje razumeli bom s tem odgovorom obširnejši. Jugobanka so ustanovila domača podjetja. Statistika pove da jih je bilo okrog tri tisoč iz cele Jugoslavije. Veliko število teh podjetij se je že dalj časa zanimalo za avstralsko tržišče.

Iz Avstralije uvažajo volno, kožo, meso vsega skupaj približno sto — 100 milijonov dolarjev. Na žalost naš domači izvoz v Avstralijo je deset — 10 krat manjši od uvoza. Avstralija kupuje od nas pralne stroje, hladilni-

ke, prehranske artikle in podobno. Trudimo se, in to je prva naloga Jugobanke povečanje izvoza in uvoza med Jugoslavijo in Avstralijo. Upam, da se bodo številke bančnega prometa iz leta v leto še povečale.

Vprašanje:

Hvala lepa g. Nikolič. Želim, da se vaše želje uresničijo. Povejte nam se kaj več o Jugobanki v Sloveniji.

Odgovor:

Pričakoval sem tako vaše vprašanje. Jugobanka v Sloveniji se je ustanovila pred 25 leti. Posebno se prizadeva na bančnih področjih, katere se nanašajo na uvoz in izvoz. Z leti se je množila in tako šteje danes tristo ustanovnih podjetij in enajst podružnic. Zaposluje pa okrog šesto bančnih uslužbencev.

Vprašanje:

Sedaj nam prosim razložite odnose Jugobanke predstavništva v Avstraliji z avstralskimi bankami.

Odgovor:

Že več kot deset let imamo skoraj vsemi večjimi avstralskimi bankami dobre poslovne odnose. Mi bančniki skrbimo, da se ti odnosi stalno boljšajo. To je pač delo, ki se nanaša na raznovrstne dogovore kateri omogočajo boljše izvrševanje poslov in prenos sredstev tukajšnjih firm in posameznikov. Pri tem se moramo seveda truditi na obojestransko zadovoljstvo in uspeh.

Vprašanje:

S tem odgovorom ste nam nekako že povedali vaše osebne vtise, izkustva iz vsakdanjega dela. Dovolite, da vas vprašam, kdaj ste ustanovili vaše predstavništvo in koliki ste po številu.

Odgovor:

Dovoljenje za predstavništvo Jugobanke nam je avstralska vlada dodelila meseca maja lani. Uradno smo naše poslovne prostore odprli desetega julija lani. Jaz sem direktor Predstavništva, imam še enega sodelavca in tajnico. Po številu smo majhni a izbrani, kot pravi pregovor.

Vprašanje:

Najlepša hvala. Vidim, da ste pripravljeni na vsa mogoča vprašanja. Povejte kako pogosto se srečujete z rojaki v Avstraliji, kako jih sprejmete oz. kako jim pomagatega?

Odgovor:

To vaše vprašanje Angelca zahteva poseben razgovor. Gre prav zaprav za rojake katerim smo na razpolago. Naši ljudje živijo tukaj že preko sto let, približno toliko let kot v Novi Zelandiji. V Avstraliji živi preko tristo tisoč rojakov jugoslovanske narodnosti. Vse do pred nekaj leti so vsem tem ljudem lahko pomagale avstralske banke. Že pred leti so te banke odprle specialne službe da pomagajo novo naseljencem in tako reševale težave posameznikov. Danes se izmenjava s staro domovino širi na vsa področja. Ljudje potujejo

Australski SLOVENEK
je glasilo Slovenskega
Društva Sidnej
Printed by:
Mintis Pty. Ltd.
73 Chapel St. Lakemba
2195, telefon: 759 7094
Odgovorna urednica
IVANKA BULOVEC
Urednik:
DARE BOREC
PAVEL BOGATAJ

Vse dopise naslavlajte
na SLOVENE
ASSOCIATION,
SYDNEY,
P.O. Box 93, Fairfield
2165

domov, na počitnice, se vračajo za stalno. Vse take odločitve so v zvezi z banko, kako opraviti z denarjem, imetjem, zapuščino in tako dalje. V mojem kratkem bivanju med rojaki sem dobil že veliko izkušenj. Ljudje premalo poznajo osnove bančnega poslovanja carinskih in drugih predpisov. Mi na predstavništvu Jugobanke pomagamo rojakom v raznih zadevah. Podrobnosti našega poslovanja objavljamo pogostoma v etničnih časopisih. Na tem mestu bi želel poudariti le to, da so prav društva in klubi najlepša priložnost, da vam posredujejo kraje kamor se obrnete po nasvetih.

Vprašanje:

Najlepša hvala za tako izčrpen odgovor. Ko ste omenili naša društva in klube, povejte še tole, kje ste že srečali naše rojake Slovence.

Odgovor:

Težko bi mi bilo povedati število ljudi, ki pridejo do nas po poslih. Rojaki Slovenci niso nobena izjema. Pomagamo jim na najboljši način. Čeprav se težje izražam v slovenščini a vas dobro razumem. To je moje bogastvo, katerega sem pridobil v službi Jugobanke v Ljubljani, srečal veliko število predstavnikov slovenskih podjetij, pa vojsko sem služil v Kranju. Zaradi tega sem zelo ponosen in srečen. Tu v Sydneyu sem bil že gost Slovenskega društva in kluba Triglav. Hvala vam za tako prijazen sprejem.

Vprašanje:

Čas nas priganja g. Nikolič. Bi želel še kaj povedati našim poslušalcem?

Odgovor:

Pred vsem se zahvaljujem za tole priliko, da me slišite po radijskih valovih hvala radiu 2EA. Smo tik pred Božičnimi in Novoletnimi prazniki zato želim vsem rojakom Slovincem in vsem ki me poslušate mnogo uspehov v nadalje, če imate pa kakršenkoli problem v zvezi z denarjem in devizo, posli ali kaj podobnega pridite v Jugobanko predstavništvo, Sydney 31 Market St. potrudili se bomo da vam pomagamo. Nasvidenje in srečno. Hvala vam.

DRUŠTVENE NOVICE IN OBVESTILA

Novi člani.

V mesecu oktobru sta se pridružila našemu članstvu dva nova rojaka — iskrene čestitke.

OPOZORILO VSEM ČLANOM

Naprošamo vse člane Slovenskega Društva Sydney, da pri obisku sobotnih prireditiv, pri vходу v dvorano pokažejo članske značke in s to indentiteto omogočijo lažji in hitrejši vstop.

ALI POTUJETE V DOMAČI KRAJ?

Če v prihodnosti nameravate potovati v domovino in potrebujete vizo v vaših potnih listih, in če želite jugoslovanski potni list, ali v drugem primeru podaljšanje starega, vam sporočamo, da so vam obrazci na razpolago v tajniški pisarni pri Slovenskem Društvu Sydney. Obrazci so v slovenščini, in če vam bo pa pri tem potrebna pomoč, smo vam na razpolago.

SLIKARSKA RAZSTAVA

Slovensko Društvo Sydney prireja razstavo slikarskih del slovenske rojakinje Mihaele Velikonja, rojene na Goriškem, med Šoško in Vipavsko dolino. Več zadnjih let pa je prebivala v Trstu. Aktivno riše približno že šest let. Več časa je iskala svoj umetniški izraz in se končno umojstrovila s slikanjem na steklu. Tega se je v glavnem naučila pri Hlebinskih naivcih, katerih pobudnik je poznani Ivan Gernerlič. Razstavlja je na Goriškem in v Trstu, kjer je prejela razna priznanja in nagrade. V Avstraliji je šele nekaj mesecev, in je že uspešno razstavljala na "Italian Art Festival", v Melbourne, in ob 25. obletnici pri Slovenskem Društvu Melbourne.

Razstava naivnega umetniškega slikanja na steklu, umetnice Mihaele Velikonje, bo v prostorih Slovenskega Društva 22. in 23. decembra. Slike lahko kupite na dan razstave ali pa sliko zaarate in plačate po povzetju.

ČASTNI ČLAN SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Naš gost — prijatelj in rojak, Župan mesta Fontane v Kaliforniji, gospod Frank Horzen in njegova soproga Cecilie, sta se

ŠTEFANOVANJE:

bo pri Slovenskem Društvu v sredo 26. decembra v našem domu ob 8h zvečer, za zabavne in vesele melodije bo tokrat poskrbel ansambel "OBERKRAINERS", katerih se vsi sigurno spominjamo, odlični muzikantje pod vodstvom našega člana Mirana Špicarja. Torej obeta se nam izvrstni pobožni večer. Rezervirajte si prostor vnaprej. Vljudno vabljeni.

SILVESTROVANJE

Obveščamo vse člane, da so rezervacije za Silvestrovanje, že nekaj časa v poteku. Silvestrovanje bo v ponedeljek 31. decembra ob 8h zvečer. Vstopnice so \$8.00 po osebi, če pa starši želijo, da njihovi otroci tudi sedijo, pa plačajo isto vsoto za otroka. Odbor Slovenskega Društva naproša, da vsi naročniki rezervacij plačajo vstopnice vsaj tri (3) dni pred 31. decembrom. Če vstopnice ne bodo dvignjene vsaj tri dni pred Silvestrovanjem, rezervacija prepade. Pričakujemo vašega sodelovanja in se vam že vnaprej lepo zahvaljujemo.

poslovala. Pred njunim odhodom smo jima pripravili prijeten večer v našem domu. Na ta poslovilni večer smo povabili tudi našega vice-konzula Boža Cerarja in njegovo soprogo Mileno. Županu Horzenu smo ob imenovanju častnega člana, podarili posebno plaketo v spomin na nepozabne dni našega prijateljstva, povezano v most prijateljstva med Slovenskim Društvom Fontana Kalifornija in Slovenskim Društvom Sydney Avstralija. (G. Frank Horzen je predsednik tamkajšnega Slovenskega Društva Fontana).

Gospod Horzen pa je tudi nas presenetil, ko je ob koncu svojega govora podaril predsedniku našega Društva, zlat ključ mesta Fontane, v znak večnega prijateljstva. Z nekaj besedami, katere je spregovoril, je poudaril da je nadvse srečen, da se je srečal s slovenskimi rojaki v Sydneyu in Melbourne, ter da je bil dopust v Avstraliji eden najlepših dopustov kar jih je preživel v zadnjih letih. Mi se bomo pa s ponosom spominjali Franka in Cecilie in gojili prijateljstvo še v bodoče.

Srečno pot nazaj v Ameriko, jima želimo vsi prijatelji in znanci in jima kličemo, ŠE NA MNOGA LETA DRAGA PRIJATELJA IN NASVIDENJE.

Ivanka

FOLKLORNA SKUPINA "PLANIKA" ZOPET NASTOPA

V soboto 29. novembra, se je naša folklorna skupina "Planika", zopet postavila na oder, pred množično publiko.

Nastopali so na višji šoli v Leichhardt Community Centru. Tu je nastopalo okoli 80 različnih narodnosti. Naših folkloristov je bil zopet poln avtobus, katerega smo najeli od avtoprevoznškega podjetja "Bosnjak" iz St. Johns Parka.

Otroci slovenske dopolnilne šole, pa bodo imeli zaključek leta v soboto 14. decembra. Ta večer nam bodo v svojem programu pokazali, kaj so se naučili v tem kratkem času slovenskega pouka, in folklore.

Vsem otrokom in njihovim staršem, se ob tej priliki najlepše zahvaljujemo za redno obiskovanje vaj folklornih plesov in slovenskega pouka. Posebna zahvala pa gre učiteljicam, gospej Mariji KOŠOROK in gospej Pavli GRUDEN, za vso potrpežljivost in ljubezen, s katero sta privabili toliko otrok k zanimanju

učenja slovenščine in narodnih tradicij. Enako se zahvaljujemo tudi gospodu Lojzetu KOŠOROK, za vso pomoč pri organiziranju nastopov.

Folklorna skupina "Planika", pa ima zadnji nastop v letošnjem letu, v glavni mestni dvorani v Sydneyu. Na tej priležitvi, katero prireja Community of Sorella Radio Welfare, ob priliki mednarodnega leta otroka in ki se imenuje "Multicultural Mini Festival for Kids of the Year 79". Festival se bo pričel ob štirih popoldne 22. decembra. Na tej priležitvi bodo nastopale razne organizacije in narodnosti sveta in najboljše bodo odlikovani.

Folklorni skupini "Planika", Slovenskega Društva Sydney in učiteljici, enako tudi vztrajni pomočnici, gospodični Nevi Muha, želimo da v letu 1980 uspevajo še lepše s svojimi nastopi in pokažejo svetu lepote slovenskih tradicij naroda stare domovine.

Ivanka

Folklorna skupina "Planika" pred odhodom v mesto z jugoslovanskimi prvaki 1. lige v balinanju.

Župan Frank Horzen — predaja ključ mesta Fontane, predsedniku S.D.S. Tonetu Bulovec.

Vsem rojakom in znancem želi vesele Božične praznike in zdravo Novo Leto 1980

Pavla Gruden

ENGLISH SECTION

UREJUJE Ivanka Bulovec

L J U B L J A N A

In the last 30 years.

In Yugoslavia, Slovenia takes first place for the number of telephones, but she is still far behind compared to the rest of the Europe. Recently the automatic telephone connections for the entire country have been perfected. The most important place in Ljubljana's economy is reserved for COMMERCE. This activity was only able to expand after the abolition of rationing after the war, and the liberation from bureaucratic redtape (this sector was entirely nationalised after the war). Commerce had a new boost with the construction of

Fair in 1954 was an important stimulus to commerce. The fair, the successor to the pre-war corporate fair, has not only contributed to the expansion of the city center north of the Tito Street fly-over bridge, but has also introduced a profitable series of initiatives with the organisation of special reviews dedicated to the wood industry, agricultural machines, electronics, the textile and clothing industries, and liquor and soft drink industries.

Ljubljanian commerce also boasts a series of shops specializing in fashionable articles ranging from clothing to jewelry. In fact these shops are scattered all over the city, and are especially numerous in the medieval sec-

whom were foreigners. In 1973 the average stay in Ljubljana was 1.6 days, which indicates that Ljubljana is not yet a permanent tourist center.

Guests come for business, to pay a visit to the city, or else go immediately to other Yugoslav cities or to the sea. After the liberation Ljubljana became an important center for congresses, and in fact every year there is a series of national and international conferences. Like all advanced, motorized cities it is characteristic that Ljubljana also has local tourism practised by the citizens themselves. Furthermore the Ljubljanians have urbanized much of the nearby countryside as well as parts of the Istrian

vast public warehouse in Smartinska cesta; their concentration allowed for more rational storage and provision. Vast consumption commerce is fulfilled by a series of general and specialized commercial enterprises which have created, especially in the last fifteen years, an enormous system of operation which definitely contribute, along with the preparation of large warehouses in the city centre, to the image of modern Ljubljana. The creation of the Gospodarsko Razstavisce

tion, contributing to the city's image. Various commercial enterprises in the city are dedicated to import-export. Ljubljana's export business is notable: on the Yugoslav scale it is over 15%.

Despite effort to make Ljubljana a center of interest for TOURISM, she still remains a transit point. Hotel capacities are relatively modest: in 1973 there were only 3,600 beds. That year more than 310,000 guests stayed in Ljubljana, while in 1974 she had over half a million, half of

coast with their resorts.

In fact thanks to the city's central position with respect to Slovenia citizens can easily reach the mountains or the Slovenian coast in a half hour journey. Thus Ljubljana's contribution to Slovenian tourism is quite important.

(To be continued)

"DELO" an overseas weekly.

A letter from a group of intellectuals from United States and Canada, have been sent to the worker's council of the newspaper enterprise "DELO" of Ljubljana, in which they suggest that the Slovene press be published and sent by airmail to our fellow-countryman overseas. This suggestion was made by profesor Tousaint Hocesvar, to the Slovene cultural workers in the old country. The professor Hocesvar writes on behalf of an increasing number of Slovene intellectuals in the United States and Canada. The letter says among other things, that "Slovenes in America and elsewhere in the world are getting more and more cut

NEWS IN BRIEF FROM HOMELAND...

VELENJE: A new product from the electro-technical field has been produced for the Yugoslav market at "Gorenje", the factory of household equipment, of Velenje. It is a music-centre, consisting of three parts: a radio receiver, a gramophone, and cassette player. It is one of a number of smartly-designed products put on the market recently by "Gorenje". Although the product is the result of cooperation with the Gorenje-Körting enterprises of Grassau in West Germany, all the same it contains a lot of Yugoslav work and knowledge.

KRANJ: At Crce, near Kranj, the foundation stone for a new cheese-dairy which is foreseen in Slovenia's middleterm development plan, has been laid next to the site of the existing dairy, built in 1939. The main product in the new cheese-dairy will be "trapist", "gauda" and "tilzit" cheeses. By 1982, when the cheese-dairy will be fully-operational, a total of 25 million litre of milk will be processed annually into 2200 tons of cheese.

KOPER: Institute for Development and Research at "Tomos" enterprises in Koper, a group of experts, under the leadership of Erik Mihevic, a new engine for a motorcycle has been developed. The originality of the engine lies in the inclusion of a two-stroke engine, which makes possible the modular construction of two or more cylinder engines. This has been made possible by the invention of a composite engine camshaft, which makes possible greater endurance and simplifies production technology. It is expected that the new engines will go into production next year.

off from the main stream of information from our native land, and thus becoming increasingly alienated from it, by a new weekly of the kind proposed a real close contact and a high degree of informability could be achieved, which would, in time, render rich cultural and economic results", goes on in this letter to Slovenian press.

KRANJSKA GORA, Center Village: As the heat in Sydney is progressing in the month of December and January, in Kranjska Gora it rarely happens that in this time of the year there would be to little or no snow. In recent years an ever-increasing interest in skiing has been observed. Half the visitors are from Slovenia and other parts of Yugoslavia, apart from them there are visitors from Holland, Germany, Great Britain and

more recently Americans too. At the edge of Kranjska Gora a number of blocks of flats have been built, which don't in fact spoil the environment, but many people don't agree with their construction, claiming that the blocks of flats don't fit into the stirring alpine scenery. When foreign visitors were asked, what they wish Kranjska gora would look in near future, they all answered that it should stay as it is, without making the environment artificial or spoiling nature.

OUR NEWS...

Note to the members of S.A.S.

All the members of Slovene Association, who are visiting our club-house at Horsley Park, are kindly asked to produce members badge at the door, to able the possibility of quicker entry on the nights of social functions.

— ● —

Welcome wishes are in order to the two new applicants, who became full members of Slovene Association in the month of October.

— ● —

Are you travelling?

If you intend to travel overseas and to Yugoslavia, and are in need of Yugoslav entry visa, an application form for issuance of visa for foreigners is available in the office of Hon. Secretary at our Association.

The forms for issuing or renewal of Yugoslav passports to the Yugoslav citizens, are available in the Secretary's office. (For your convenience.)

— ● —

New Year bookings

New Year Celebration at Slovene Association, will begin at 8 pm on the eve of Monday the 31st of December. The New Year eve reservations are already in progress. Entry fee for this special night is \$8.00. If the parents are recommending a chair for their children, they would have to pay a full price of \$8.00 for the child. The Committee of S.A.S. would appreciate if all requestors for the New Years reservations would pick up the tickets at least three (3) days before the 31st of December. If the tickets are not collected, the reservation will be cancelled. The Committee members are awaiting for your full cooperation.

— ● —

ART EXHIBITION AT S.A.S.

An exhibition of paintings by Italo-Slovenian naif artist Mihaela VELIKONJA, will be held at Slovene Association in Horsley Park, on 22nd and 23rd of December 1979., in the school class room upstairs. The artist of Slovene origin, has exhibited all over Italy and her inspiration comes from her origins in the border region between Italy and Yugoslavia (near Trieste). Paintings are on sale on the opening day.

POZDRAVI ROJAKOV SLOVENSKEGA DRUŠTVA KARANTANIJA

Rojaki Slovenskega Društva Karantanije se večkrat oglasijo, bodisi pismeno ali telefonsko. Takrat pokramljamo o veselih in tudi slabih časih delovanja med Slovenci pri organizacijah. V zadnjem pismu sporočajo takole:

"Naznanjamo vam, da je naše Društvo dobilo ponudbo poldruga akra zemlje, v predmestju Weston v Canberri. Na tem zemljišču nameravamo zgraditi športno, zabavno in kulturno središče. O tem vam bomo kaj več sporočili, ko bodo dokončani in sprejeti načrti. Vašemu Društvu pa ob tej priliki še posebej čestitamo k uspehom.

Za odbor: Predsednik Bert Pribac.

Dragi rojaki Društva Karantanija.

Veselim se z vami in želimo, do tudi v prihodnosti, vaše požrtvovalno delo najde priznanje. Gradnja kulturnih in razvedrilnih središč, ni lahka naloga. Vendar smo prepričani, da boste vsekakor uspeli tudi na tem področju. Odborniki in člani Slovenskega Društva Sydney, pa vam želimo polno uspehov pri nadaljnjem delu.

PAZNOVANJE DNEVA REPUBLIKE V KENSINGTONU

Kot vsako leto, smo tudi letos uspešno in slavno praznovali 29. november praznik ustanovitve nove Jugoslavije.

Proslava se je vršila v kensingtonski Univerzitetni dvorani. Zbranih je bilo okrog 700 obiskovalcev — vseh šestih republik. Slovencev je bilo dva omizja, iz našega Društva, Triglava in Planice iz Wollongonga.

Med glavnimi gosti tega večera je spregovoril nekaj besed Generalni Konzul Enver Humo, Senator Tony Mulvihill, Mr. Withlam in bivši minister za emigracijo Mr. Grasby. Večer je bil pester in v prijetni atmosferi smo praznovali naš dan — dan republike.

Pred vhomom v Univerzitetno dvorano, so nas pozdravili demonstrantje in vsako leto opazamo da le-ti ne odganjajo obiskovalce proslave, temveč ljubitelji svoje stare domovine prihajajo v vedno večjem številu. Spominjam se besed v govoru predstavnika opozicije, ko je dejal lansko leto: "Dober Jugoslovan — je vedno tudi dober Avstalec".

Posebna zahvala tega večera pripada naši policiji Novega Južnega Walesa, za njihovo odlično organizirano delo.

KLEVELANDSKI SLOVENCİ NAM PIŠEJO

Sprejeli smo pismo gospoda Tonija Petkovška, predsednika "United Slovenan Society" v Klevelandu Ohio. Gospod Petkovšek je tudi radijski delavec oziroma napovedovalec tamkaj-

NOVICE OD TU IN TAM

šne vsakodnevne slovenske radijske oddaje. Pišejo nam, da drugo leto v mesecu aprilu nameravajo organizirati skupinski izlet ameriških Slovencev v Avstralijo. Ob obisku v Sydneyu, bi se radi srečali s čim več slovenskimi rojaki.

V Sydney bodo prispeli 12. aprila 1980. Od tukaj pa odpotovali v Canberro in Melbourne.

To bi bil prvi obisk ameriških Slovencev v Avstralijo. Obračajo se na nas, da jih seznamimo z rojaki v Sydneyu. V njihovi grupi se bo nahajal tudi poznani muzikant Frank Novak, katerega poznamo po nešteti ploščah slovenskih melodij v Ameriki. Torej obeta se nam kar lep in družaben večer v nedeljo 13. aprila v našem domu v Horsley Parku, v družbi s slovenskimi rojaki iz Amerike. Vabimo vse člane našega Društva, njihove prijatelje in vse rojake širnega Sidneja, da se nam pridružite na večer 13. aprila, da skupaj pozdravimo slovenske rojake iz Klevelanda, Ohio, ZDA.

POZDRAVNI GOVOR MATURANTKE GDČ. LISE REJA, ČLANICE S.D.S.

Spoštovani gostje in rojaki.

V imenu nas vseh, to je nas devet maturantov, pozdravljam vse, ki ste se udeležili tega večera. Da je ta večer zgodovinskega pomena tu v Avstraliji, ni dvo-

ma. Slovenski jezik je bil sprejet kot maturitetni predmet na višjih šolah in kot Slovenci smo ponosni na to. Ta ponos lahko pokažemo z današnjim večerom, čeprav nas je Slovencev malo. Naše učne ure ob sobotah so za nas vse, bile zelo pomembne in drage, kajti naučili smo se materinskega jezika in kulture naroda, katero ljubimo.

Radi bi se zahvalili Slovenskemu Šolskemu Odboru, ki nam je s tolikšno pomočjo in s tolikšnim delom omogočil priti do tega večera. Mi maturantje, bomo s ponosom sledili vašim korakom, da bomo lahko ohranjevali materinski jezik in kulturo v tujini za vse naslednje generacije. Najlepša hvala za vse, kar ste za nas storili, kajti znanje slovenščine je neocenljivo in nenadomestljivo.

gdč. Lisa Reja se je zahvalila

JUGOBANKA

VAM IN VAŠIM V STARI DOMOVINI. JE POSLOVNA MREŽA JUGOBANKE NA USLUGO V SLEDEČIH MESTIH:

**LJUBLJANA — MARIBOR
JESENICE — CELJE
SEŽANA — M. SOBOTA
— NOVA GORICA**

ZA VSA VPRAŠANJA GLEDE PRENOSA DEVIZ, KORIŠČENJA DINARJEV IN KREDITA ZA IZGRADNJO HIŠ, KUPOVANJA STANOVANJ, NABAV OPREME IN PRI KREDITIRANJU SAMOSTOJNIH DEJAVNOSTIH RAZNIH STROK, VAM JE LAHKO JUGOBANKA V POMOČ.

**KADAR POŠILJATE ČEKE IZVEN,
AVSTRALIJE, ZAHTEVAJTE, DA NA
NJIH PIŠE JUGOBANKA — LJUBLJANA**

ZA INFORMACIJE PIŠITE

**JUGOBANKA
PREDSTAVNIŠTVO SYDNEY
31 MARKET STREET 5. NADSTROPJE
TEL. 29-1050 29-5210**

WELCOME DOBRODOŠLI

Across the Bridge of Love

By Paula Gruden

This is the last time during this year that we are meeting on this spot. Since the season of giving is with us, I can not think of anything better than to share myself with you. It is not always the truth that meets the eye, especially in human relations. We say one thing and do the other, we think one thing and say the other. To the best of my self-examination I think that I do serve the truth only. What I want you to share with me is the truth — the naked truth.

Today I would like to give you some very significant thoughts that will lead you to the very foundations of the alienation between migrants and their children. I am not putting this particular thoughts and knowledge on the paper for sentimental reasons but for the sake of pure reason. There is nothing more precious than clear thinking.

I am very pleased to tell you that some of Yugoslav serious, young thinkers are sharing my writings to you, at least in one Technical college, with their anglosaxon teacher discussing the alienation between migrant parents and their offspring.

Languages are knowledge

The more languages we know the more we learn. Never have any doubts about this. The more we learn the better we become, providing that we keep learning the good things.

Learning the bad things and accepting them is not learning, but preventing the good things to stay in our mind. The prevention of good knowledge leads to regression of the mind.

Language in itself is the progress of human mind. Language is the sound of the thought or should I say, the thought in flesh. Remember that knowledge is the property of the whole human race, and that the accumulated knowledge of the world is the fruit of many, many languages, therefore the fruit of many, many nations, no matter how small. I believe that in order to solve any problem, we have to tackle it by its roots.

By now we know that language is the spoken thought. But! LANGUAGE CAN SERVE ALSO AS A TOOL FOR WELL HIDDEN INTENTIONS. I would like you to remember this clear statement for a very particular and extremely important reason about which we shall talk in the

next issue of this paper.

At the moment we are not speaking of Slovene, or any other language, but of language as such.

We know that language beside being the vehicle for knowledge, is also the most natural, God given right and talent of expression.

Amongst all the living languages there is no superior or inferior language. People who refuse to communicate in their own language because they think they are a minority, are inferior. So are the people who refuse to listen to the languages of minorities.

Language is an institution

You might think that this is a very peculiar statement. But is it? Most probably you have never before heard such a statement. Do you ask yourself what is an institution?

Institution is a programme imposed (remember that) by society upon the behaviour of individuals.

When I first read this definition in an english book, suddenly a resistance aroused in me, although the statement as such does not offend directly against the common usage of this term.

Commonly the term institution means an organization. Organization is a functional body created by people. (Hospitals, universities, police etc.)

The term institution is also used for large societal bodies that are almost like a spirit hovering

over the life of individuals, like the "state" or "educational system" for that matter.

In other, more explanatory words, institution is a closely guarded body that is recognized and codified by law.

I do hope that by now some of you have started some sharp thinking, or are at least asking yourself what does a language have to do with the term "institution"?

We'll talk about it next month.

In the meantime, please be kind to your parents, and tolerant of what you do not understand or want to accept. The life on earth is very short, so why not to live it in peace and with love. Remember, love is tolerance.

May I wish you happy Christmas, a better New Year, a lot of good fun, and above all health and peace of mind.

Staršem učencev Slovenske šole v SDS!

Iskreno Vas naprošam, posvetite svojim malčkom, ki so pokazali izredno veselje in zanimanje za slovenščino, vsaj pet minut na dan s čitanjem in učenjem abecede. Vem, da delate ponoči, da delate podnevi. Prepričana pa sem, da vsakdo izmed nas tudi zapravi vsak dan najmanj pet minut za brezpomembne zadeve.

Srce me boli, ko mi otroci povedo, da se nekateri od vas sploh ne zmenite za njihovo delo v šoli. Če ljubite svoj materini jezik, je vaša dolžnost napram vašim otrokom, da pomagata tudi učiteljem vsaj z izkazovanjem zanimanja za napredek vaših otrok v slovenščini.

V želji, da boste preživeli šolske počitnice z zanimanjem za interese vaših otrok, naj se vam zahvalim, da jih pošiljate, eni redno, drugi neredno, v našo skromno toda zelo navdušeno nedeljsko šolsko aktivnost.

Srečne božične praznike vam želi

Pavla Gruden

Franci Mramor

Sprejema darilo knjigo "Zgodovino Slovencev"

Ivanka

MEDNARODNI KONGRES PAEDIATRISTOV

V Sidneju je bil med 25. novembrom in 5. decembrom, mednarodni kongres Paediatristov — nevropsihiatrov, ki se največ ukvarjajo s prizadetimi otroki. Tega kongresa se je udeležila tudi Jugoslavija in jo je pri tem zastopal Dr. MILIVOJ VELIČKOVIČ iz Kranja na Gorenjskem.

Dr. Veličkovič je specialist nevropsihiater v Univerzitetni Otroški Bolnišnici v Ljubljani.

Prvič smo si stisnili roke, na proslavi dneva republike v Kensingtonu. Mnogi ste pa lahko slišali njegov razgovor na radiju 2EA slovenskih oddaj v nedeljo zjutraj (2. december).

Dr. Veličkovič, je bil tudi gost Slovenskega Društva in je bil zelo vesel da se je srečal s slovenskimi rojaki v Sidneju.

V sredo 5. decembra smo ga pospremili na letališče, odkoder je s Quantasom poletel nazaj v domovino. Dr. Veličkovič je rojen v Beogradu. Mama je Slovenka iz Kranja, oče pa Beograjčan. Njegova žena je tudi doktor, sin je pa republiški prvak v plavanju.

Zadnje predavanje je Dr. Ve-

ličkovič imel v Camperdown Childrens Hospital, v torek 4. decembra. Tema predavanja je bila o negi, zaščiti, zdravstvu in vzgoji prizadetih otrok v Jugoslaviji. Ob spremljavi raznih zanimivih filmov in diapozitivih, kako v Jugoslaviji ravnaajo in kaj nudijo prizadetim otrokom, je bil večer zelo zanimiv za marsikaterega storovnjaka ki se je te-

ga zanimivega večera udeležil.

Doktor Veličkovič, je bil predvsem zadovoljen s svojim obiskom in uspehom mednarodnega kongresa v Sidneju. Mi vsi pa mu želimo še polno uspehov pri nadaljnjem delu za prizadete otroke, ki resnično potrebujejo največjo pozornost, razumevanje in ljubezen.

Dr. Milivoj Veličkovič ob pogovoru s predsednikom S.D.S.

BOŽIČNA IN NOVOLETNA VOŠČILA

SLOVENSKI KLUB V PERTHU W.A. INC.
P.O. BOX 48 CANNINGTON W.A. 6107
VSEM SLOVENSKIM ROJAKOM
DOMA IN PO SVETU ŽELIMO
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOV OLETO 1980.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1980
VSEM NAROČNIKOM "AVSTRALSKEGA SLOVENCA" IN
ČLANOM SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY,
ŽELIMO SREČNE IN VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
USPEHOV POLNO NOVO LETO 1980.

PODETJE PACIFIC by GORENJE.

SLOVENSKO AKADEMSKO DRUŠTVO SYDNEY
želi vesele Božične praznike in srečno Nolo leto 1970.
vsem članom in prijateljem društva.

ODBOR

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO
1980 ŽELI VSEM ČITALCEM "AVSTRALSKEGA SLOVEN-
CA" PRIJATELJEM IN ODJEMALCEM

J A T JUGOSLAV AIRLINES

FELIX INTERNATIONAL IZ SOUTH AUSTRALIJE,
ŽELI VSEM ČLANOM S.D.S., PRIJATELJEM IN SVOJIM
ODJEMALCEM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN USPEŠNO
NOVO LETO 1980.

PREDVSEM PA ŽELI ODBORU SLOVENSKEGA DRUŠTVA
POLNO USPEHOV V PRIHODNJEM LETU.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN ZADOVOLJSTVA,
USPEHOV IN SODELOVANJA POLNO V NOVEM LETU
1980 ŽELIJO VSEM ČLANOM IN NAROČNIKOM
"AVSTRALSKEGA SLOVENCA"

UREDNIKI:

IVANKA BULOVEC, PAVEL BOGATAJ IN DARE BOREC

OB ČASU BOŽIČNIH PRAZNIKOV ŽELIMO POLNO VE-
SELJA IN SREČE VSEM SVOJIM PRIJATELJEM IN ZNAN-
CEM IN ŠE MNOGO USPEŠNIH LET OB NOVEM LETU 1980.

MARIJA IN LOJZE KOŠOROK

"VSEM SLOVENCEM V AVSTRALIJI, V STARI DOMOVINI
IN PO SVETU, ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO 1980.

SLOVENSKO DRUŠTVO KARANTANIJA INC,
V CANBERRI IN QUEANBEYANU.

ODBOR:

*Franc Sečko, Albin Grmek, Silvo Rušnik,
Štefan Sečko, Vlado Skrbinšek in Bert Pribac.*

WONDERLAND TRAVEL AGENCY
ŽELI VESELE IN ZADOVOLJNE BOŽIČNE PRAZNIKE
VSEM ROJAKOM, PREDVSEM PA BRALCEM
"AVSTRALSKEGA SLOVENCA", TER
SREČE POLNO NOVO LETO 1980.

VAŠ ROJAK JOŽE H A M P T O N

PREDSTAVNIŠTVO JUGOBANKE ŽELI VSEM ČITALCEM
"AVSTRALSKEGA SLOVENCA" VESELE BOŽIČNE PRAZ-
NIKE IN SREČNO NOVO LETO 1980.

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA ADRIATIC
ŽELI VSEM BRALCEM "SLOVENCA"
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO 1980.

BOLOGNA SMALLGOODS
LASTNIK IN LASTNICA, JANEZ IN ANA ŠKRABAN
ŽELITA VSEM SVOJIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM
PREDVSEM PA BRALCEM "AVSTRALSKEGA SLOVENCA"
IN ODBORNIKOM S.D.S.

SREČNE IN ZADOVOLJNE BOŽIČNE PRAZNIKE, TER
ZDRAVJA IN LJUBEZNI POLNO V NOVEM LETU 1980,
ISKRENO ŽELITA VSEM SVOJIM PRIJATELJEM IN ZNAN-
CEM

DRUŽINA MAVKO IN ŠPICAR

VSEM PRIJATELJEM IN ROJAKOM V STARI DOMOVINI,
ŽELIVA VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČE POLNO
V NOVEM LETU 1980

TONE IN IVANKA BULOVEC

PREŠERNOVA VERA

KAR JE, BEŽI

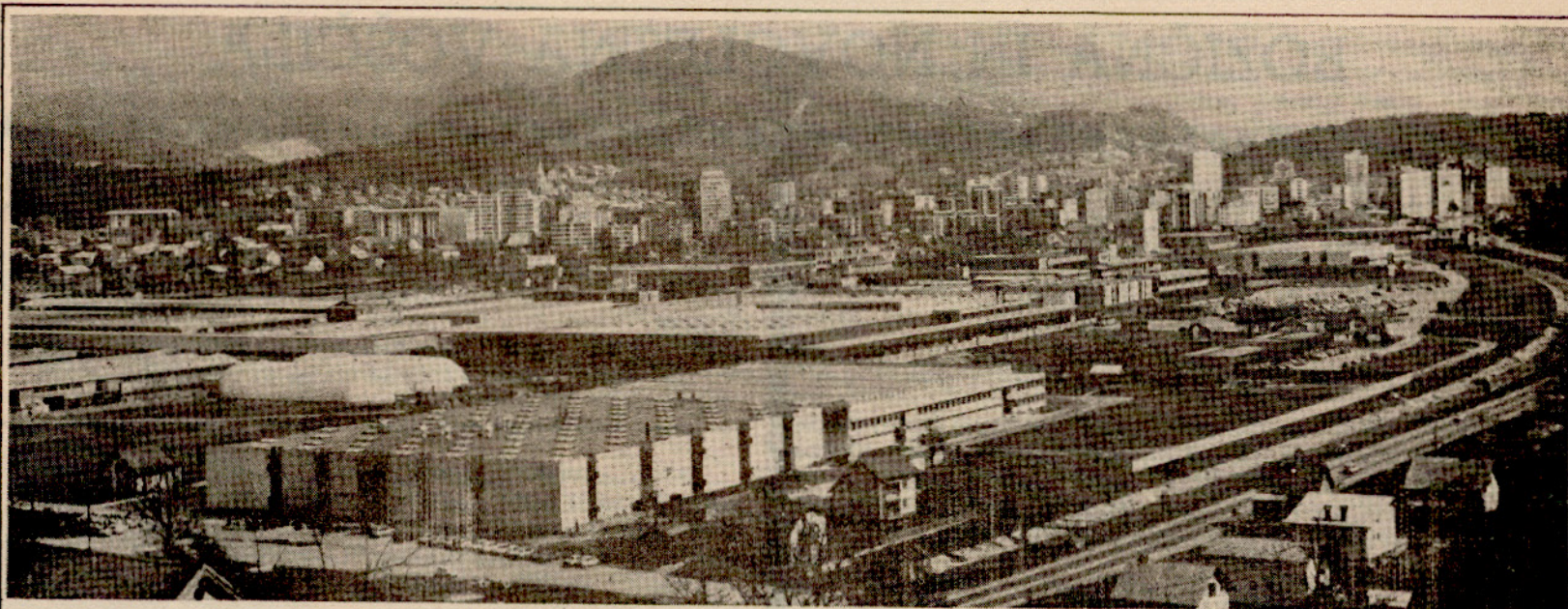
AL BEG NI BOG

KI VODI VEKOMAJ V NE-BO

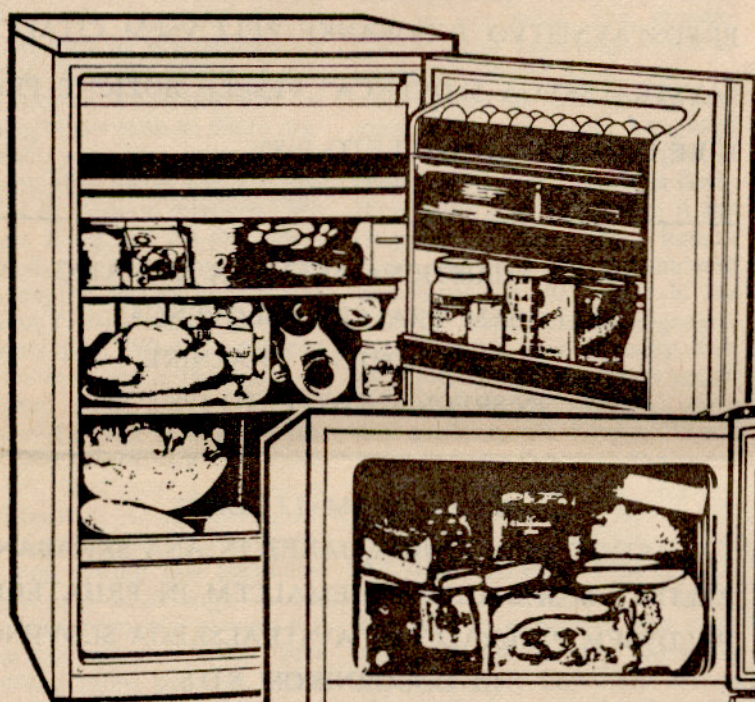
KAR JE, KAR B'LO JE IN KAR BO?

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE, SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO!

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

Tretinja vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje
A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

Prva lovska veselica na našem hribčku

Dolgo smo se pripravljali za najprimernejši dan, prireditve prve lovske veselice, na našem zelenem hribčku. Odločili smo se za 17. novembra. Gostje so prihajali eden za drugim, med njimi tudi naši lovci — prijatelji zelene bratovščine.

Ko sedim pri mizi z zbranimi prijatelji, opazujem možaka srednje velikosti, v dostojni lovski obleki in zelenim lovskim klobu-

ke. Gostje ga venomer sprašujejo, če ve še kako smešnico in predno ga skušajo obkrožiti, se vedno izmuzne in si na hitro namaže jezik z kačjo slino.

Ko se je vrnil od prijaznega točilca pri baru, je začel pripovedovati: "Veste, nekoč je Janez prišel precej pozno domov, pijan kot čep. Ko ga žena začne zmerjati in povpraševati, od česa je takšen, ji pravi, da od kačje sli-

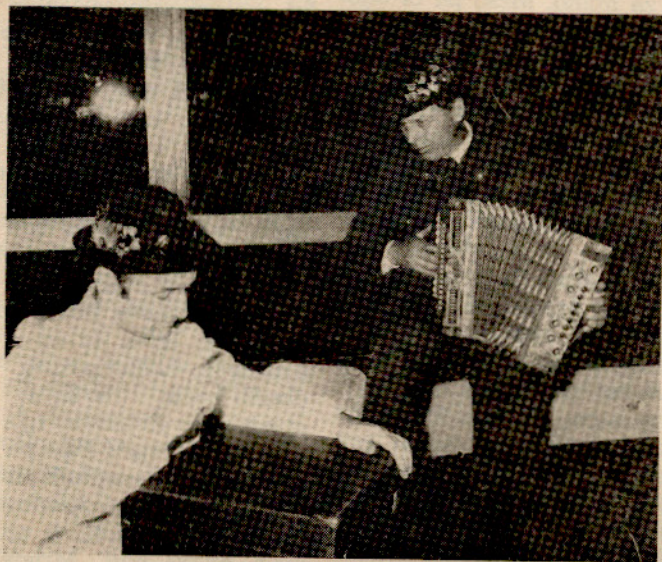
drugega konca dvorane. Prijel je za svoj meh in s prijateljem — lovцем, sta jo udarila kar po domače, ker so pa muzikantje pospravili že vse inštrumente in zraven tudi bobne, je njegov prijatelj namesto bobnov, udaril kar po praznem kovčku lovčeve harmonike.

Iz kuhinje, je zadišala pečenka, lovski golaž, najbolj privlačljivo pa so dišale divje jerebice, katere je kot specialiteto, pripravila naša odlična kuharica Vera,

njena prijateljica Srečka, pa se je z namuzanim nasmehom vrtele okoli štedilnika in servirala "ptičke" na krožnike. Obe sta res pohvale vredni mojstrovki slovenskih jedil.

Večer je bil zelo uspešen in upamo, da bo druga lovska veselica privabila tudi ostale lovce iz zelenih gajev ali zaspanih medvedovih brlogov, med vesele slovenske rojake Slovenskega Društva Sydney.

Ivanka B.

kom. Hodi po dvorani, kot da je ravnokar ustrelil divjega medveda, ker pa medvedov v Avstraliji ni, se mi misel ustavi ob velikem kenguruju z debelim in težkim repom.

Ta lovec hodi od mize do mize in pripoveduje lovske šaljiv-

ne. Žena pa vsa razburjena zavpije: Ježeš Marija, le kje si nalezel na kače v tem hudem zimskem času?"

Take in podobne, je pripovedoval in je na koncu veselice, tudi sam ugibal, kaj naj poreče svoji ženi, ki ga je opazovala iz

KRAJEVNI VICI

GORENJSKA. Gorenjca so obiskali prijatelji in kot ljubezniv gostitelj jih vpraša: "Ste za osvežitev?" "Da, da, seveda," odgovore prijetno presenečeni gostje. "No žena, odpri okno."

PRIMORSKA. Primorec se je vrnil s planin z obvezano glavico. "Plaz?" so ga sočutno vprašali prijatelji. "Planšarica," je odvrnil primorec.

BOHINJSKA. Dva bohinjca se pogovarjata: "Ti, Janez, koliko pa stane atomska bomba?" "Gotovo kar več milijonov dolarjev."

"Toliko. No, to bi bilo fino, če bi ena padla na naše dvorišče."

MARIBORSKA. Bolniška sestra novemu pacientu:

"Zdaj pa pojdite lepo v posteljo, pridem takoj za vami."

SAVINJSKA. Bogat savinjecan vodi goste po svoji novi hiši. Ko pridejo v jedilnico jim pravi: "V tej jedilnici, upam da se ne bo zgodilo, lahko obeduje petnajst ljudi."

DOLENJSKA. Ob dveh ponoči stopi žandar k moškemu, ki meri cesto počez. "Kaj pa delate?"

"Borim se proti alkoholu..."

"Kako neki?"

"Hoče me vreči na tla, pa se ne dam."

VESELJE V HIŠI.

Ribič se zvečer židane volje vrne domov in pravi ženi:

"Ves mesec nam ne bo treba kupiti mesa."

"Si ujel tako veliko ribo?"

"To ne, le celo plačo sem zapil."

Quality Concreting and Excavating

FOUNDATIONS, DRIVES, GENERAL

CONCRETING AND LAND CLEANING

DOONSIDE Paving & Building Pty. Ltd.

OF 23 LUCRETIA ROAD TOONGABBIE

— LICENCE BUILDER —

ZA VSA CEMENTNA IN IZKOPNA DELA.

SE OBRNITE NA VAŠEGA ROJAKA,

TONIJA ČOLNARIČ

PHONE: 625 4851

A.H. 636 9151

IZ LOVSKEGA NAHRBTNIKA

NELATINSKE ZGODBE O MEDVEDIH

France Avčin —

I.

V Jugoslaviji ni dandanes nobena redkost srečati medveda. Cenijo, da je samo v Sloveniji okoli 300 medvedov. Denimo, da je podatek zaradi dvakratnega štetja potepuših kosmatincev, katerih življenjski prostor je več lovišč, za tretjino pretiran, vendar je tudi število 200 kar razveseljivo. Srečanja z medvedi minejo ponavadi brez posledic. Medvedke z mladiči in ranjene živali pa utegnejo biti hudo nevarne. Opisal sem nekaj dogodkov, seveda le takih, ki bi jih lahko potrdile priče.

Nič hudega sluteč se je 16. marca 1965 spuščal Ivan Lavrič s strme gozdnate gore nad vasjo Retje na Dolenjskem. Gora se, kot v posmeh, imenuje Rajska gora. Nekaj metrov za gozdarjem je tekla njegov deset mesecev star lovski terier Jazon. Nenadoma se, komaj tri metre ob njem, dvigne iz goščave orjaška prikazen, ki divje zapuha vanj in takoj napade. Lavrič je tudi lovec in prek rame mu je visela repetirka, toda žal nenabita. Da bi jo napolnil, je bilo že prepozno, kajti že je velikanska šapa treščila po njegovi desnici in orožje je zletelo po tleh. Z levico je poskušal Lavrič pograbiti svoj lovski nož, vendar ni uspel, kajti že je moral odvrniti režeče žrelo od svoje glave na ta način, da je medvedu porinil prste v nos. Kljub temu pa je žival — bila je medvedka — zgrabila Lavriča za glavo, da se je prevrnil.

Dolgi kremplji so se zadržali v Lavričevu levo nogo. Kazalo je, da je gozdar izgubljen. A se je zgodil čudež. Nenadoma je zver popustila in se povaljala, da bi se znebila nenavadnega napadalca. Mali, a pogumni terier Jazon je bil skočil medvedki na hrbet in jo grabil, kjer je le mogel. Lavrič je bil sedaj prost in uspešno mu je ubežati. Med tekom je še dolgo slišal divjo mešanico Goljatovega rjojenja in Davidovega bevsanja. Nato pa je pritekel njegov rešitelj za njim. Oba sta srečno prispela v vas. Hudo ranjenega Ivana so morali odpeljati v bolnišnico. Ljudje, ki so odšli iskat njegove stvari, so medvedko pregnali z vpitjem. Vide-li so, kako je odpeljala svoje tri medvedke. Lavrič pa ni mogel prehaliti svojega malega rešitelja.

Skoraj enak dogodek se je primeril pred nekaj leti v Suhi krajini, nad slikovito dolino Krke. Tam je naletel pes na mladega medveda. Na mladičevo cviljenje je prigrmela mati kakor lokomotiva, naravnost nad lovca, ki ga je imela za tistega, ki dela silo njenemu medvediču. Z enim samim udarcem, s šapo od zadaj, je bil revež, kakor bi mig-nil, na tleh. Toda že zopet je bil tu pes in z odločnim napadom je rešil svojega gospodarja.

Pri medvedih niti ni treba, da nisi previden, pa že doživiš kaj nevarnega. Pred nekaj leti se je peljala nemška turistka z Jadrana domov. Z brega blizu Logatca je nenadoma skočil na glavno cesto medved, naravnost pred njen avtomobil. Bil je krepak tresk, težka žival jo je tuleč odkurila v gozd, pločevina je bila močno zmečkana, voznica pa nemalo pretresena...

Pred sodiščem v Karlovcu na Hrvaškem je stal Karlo Tome, zobotehnik. Obtožen je bil, da je brez potrebe ubil orjaškega medveda. Težak je bil 300 kg, dolg 2,5 m. Moral je dokazati, da se je to zgodilo v silobranu. Ni mu bilo težko, saj je to potrdilo kar 17 prič. V gozdu blizu reke Kolpe je v družbi dveh lovec srečal na ozki stezi tega močnega medveda, ki je takoj napadel. Prvega lovca je treščil v grmovje, Draga Peršeta pa ob tla. To-

netu, ki je hodil več metrov za njima, pa je uspelo, da je s rečnim strelom rešil svoja lovška tovariša. Kapitalni medved je končal v ognju, hudo ranjeni Perše pa je moral v bolnišnico.

Za las je manjkalo, pa bi jaz sam nekoč, ko sem se peljal z motorjem, dobesedno treščil v medveda. Nedaleč od vasi Bloška polica je sedel sredi grozdne ceste in bil neverjetno podoben kupu sena. Nenadoma je dobil kup sena debelo glavo, jaz pa sem močno zavrl. Medved se je majajčo dvignil, jaz pa sem obse-del na brnečem motorju s težko rusko pištolo v roki. Potem sva le na pet metrov razdalje strmela drug v drugega. Nakar se je medved obrnil in odhlačal, ves čas po cesti, jaz pa sem mu sledil na motornem kolesu. Ni se mogel odločiti, ali naj odskoči v levo ali v desno. Zares smešno je bilo videti, kako so mogočne šape s podplati, obrnjenimi proti meni, opletale sem in tja. Naposled je izginil v gozd tja proti Križni jami.

V nadaljnjem pa bom poročal o izkušnjah pri iskanju obstreljenih medvedov, kar mi je pripovedoval znani in izkušeni poklicni lovec, Ivan Grajš iz Dolge vasi pri Kočevju.

Glavna vloga pri iskanju medvedov pa je pripadla Grajšovemu zvestemu brak-jazbečarju Kastorju.

Bilo je na spomlad leta 1963. Nemški lovski gost je ob mrhovišču Kleč pri Mirni gori zvečer

ob mesečini obstrelil medveda. Žival je zarjula, zjutraj pa le ni so našli ničesar. Zato so šli po Grajša s Kastorjem. Prišla sta še direktor lovišča Svigelj in poklicni lovec Krašovec. Psa so peljali na nastrel. Takoj je opozoril na nekaj medvedje dlake in košček mesa. Toda medvedja dlaka je ležala vsenaokrog, kajti na mrhovišču so se kosmatinci večkrat ruvali za hrano. Meso pa bi bilo lahko tudi z mrhovišča od mrhovine. Pes je šel v smer, kamor je bil odskočil medved. Najti pa ni bilo moč niti kaplje krvi. Po dobrih sto metrih je pes začel nekam natančneje iskati. Glej, krogla! Pravzaprav le njen plašč. Kakor je bilo mogoče pozneje ugotoviti, je šla krogla pod prsno kostjo skozi kožo, potem pa oprasnila še šapo. Plašč krogle je obtičal v koži, naprej je zletelo le svinčeno jedro. V plašču krogle je tičal košček mesa.

Torej naprej, Kastor! Po osem-desetih korakih so lovci in pes dosegli rob gozda. Tu je bilo na nalomljenem leskovem grmu spet nekaj krvi.

300 korakov naprej je bilo na lisah snega nekaj stopinj. Potem so hodili dalje polne štiri ure, vse do enajstih. Šele takrat so neleteli spet na madež krvi, na podrtem drevesnem deblu, kjer je medved zlezal čezenj. V naslednjih treh urah so našli le dvakrat vidne odtise šap v pesku, razen tega iztrebke. Očitno obstreljenega medveda strelna poškodba ni prav nič motila. Okoli 15. ure so prišli, ves čas sledeč, psu, do nekdanje oglarske kope, ki je bila že gosto obrasla s tri metre visokimi mladimi smrekami. Tedaj se je Kastor dvignil na zadnje tace. Pri tem je drugi lovec že tretjič izjavil, da ne gre več naprej, češ da je krogla medveda le oprasnila, da mu ni nič hudega in da tudi psu povsem ne verjame. Grajš je bil pa ves čas mnenja, da dokler ne odneha pes, tudi on ne odneha. Odvezal je psa, da bi ustavil medveda v goščavi. Takoj je šel Kastor noter in že se je začela divja jaga z visokim pasjim laježem. Kastor je torej gonil medveda, ki je pravzaprav bežal pred ljudmi.

Lovci so šli za pasjim laježem, močno navkreber. Tedaj se je onstran doline oglasilo globoko lajanje. Pes je klical svojega vodnika Grajša in Grajš je stekel kakor na povelje. Medved se je bil dvignil na zadnje šape in mahal v goščavi po psu. Grajš, utrujen po 45 kilometrih naporne hoje in teka, je streljal s kroglo 7 X 65-R-RWS — delni plašč. Po strelu je medved takoj napadel. Nesreča je hotela, da je imel lovec s seboj le bok-tricevko. V desni žep, v katerem je nosil naboje, je bil v naglici stlačil sledni jermen. Zato ni mogel takoj do streliva, da bi lahko kar najhitreje ponovno napolnil puško. Medved pa je bil le še dva koraka od njega. Grajš je, prisotnega duha, skočil za debelo bukev. Trideset korakov proč je stal sicer Krašovec, toda bil je oborožen le s puško kalibra 6,5 X 57 R. Sedaj se je obrnil medved

proti njemu, Krašovec je pome-ril, toda počilo ni!

Rešitev je prišla s psom, ki je skočil medvedu na hrbet in se krepko zagrizel vanj. Velikan je plesal po zadnjih tacah in se poskušal otresti nadležnega bevska-ča. Tačas je Grajš končno le vta-knil naboj v cev, a bil je tako zmešan, da je poslal medvedu za lopatico namesto glavne krogle le malo .22 Winchester Magnum. Medved je tuleč padel, skočil čez skalo in že ga ni bilo. Pes pa za njim. Ko je Grajš potem vprašal svojega solovca, zakaj da ni streljal, je ta zatrdil, da je zares pritiskal na sprožilec, a se ni sprožilo. Potek dogodkov je bil nepričakovan, zato pa tudi zmeden.

Lovci so spet sledili visokemu laježu. Kaj kmalu je ostrí brak-jazbečar pritiskal medveda v dno globoke kraške doline. Medved je hotel ven, a Kastor ga je pri vsakem poskusu pobega zgrabil za zadnjo šapo, da se je moral napadeni velikan vedno znova obrniti. Sedaj izstreljena krogla je medveda na mestu vrgla na tla: strel v hrbtenico! Bilo pa je treba še nekaj usmrtilnih streliv.

Drugič je bilo v Jelenovem žlebu. Na visoki preži je sedel domači lovski gost. Mrhovišče je osvetljevala mesečina. Po strelu se je medved zgrudil, pričel pa je takoj gristi lastne šape. Naglo je vstal in izginil. Na nastrelu je bilo veliko krvi in drobcev kosti, zato so bili prepričani, da je medved nedaleč proč poginil. Zjutraj so ga hoteli poiskati z barvarjem hanoverčanom. Toda medveda ni bilo in po dveh kilometrih je bilo konec krvnega sledu. Poklical so direkcijo lovišča, ta pa je poslala Grajša in Kastorja. Šele ob 9.30 so naleteli s poskusi od strani na sled in to 3 kilometre od nastrela! Pet dolgih ur je Kastor vodil čez drn in strn. Grajš je natanko vedel: Kastor ne bi nikoli šel za neranjenim medvedom, če se je prej lotil sledu obstreljenega.

Krvni sled je vodil na področje, kamor se medvedje posebno radi zatečejo. Grajš je imel to-krat s seboj svojo repetirko 8 X 57 IS. K sreči, kajti če bi bil vzel svojo običajno tricevko, ga danes ne bi bilo več med živimi. Pes je iskal ob ostrem skalnem grebenu, on pa je držal orožje z obe-ma rokama pripravljeno na strel. Sledni jermen si je s široko pentljo ovil okoli prsi. Prav na grebenu stojita nekaj metrov nara-zen dve mogočni smreki. Med njima je v skalovju vhod v brlog, kakor da je nekdo izruval veliko skalo. Tja noter je zlezal pes, naravnost na ležečega medveda.

Kosmatinec je bil bliskovito na zadnjih šapah in je napadel ko-maj na razdaljo sedem metrov. Natanko tako dolg je sledni jer-men. Grajš je ustrelil v široke pr-si, brez učinka. Še enkrat! Tedaj je medved rjoveč zgrabill jeseno-vo deblo. In streljal je še enkrat. Vsi trije streli so bili tako tesno skupaj, da jih je bilo moč pokriti z dlanjo. Medved se je spustil na vse štiri, naredil še dva skoka čez ležeče smrekovo deblo, potem pa počasi zdrsnil na tla. Grajš in njegov brakjzbečar Kastor sta bila rešena.

S P O R T

JUGOSLAVIJA JE SODELOVALA NA SVETOVNEM PRVENSTVU

Na svetovnem prvenstvu v balinanju v Melbourne, 24. novembra, je bila tudi reprezentanca jugoslovanskih prvakov prve lige v balinanju. Pri svetovnem prvenstvu v Melbourne, so osvojili tretje mesto, za kar našim prvakom iskreno čestitamo.

V ekipi prve lige prvakov Jugoslavije, so bili: Vladimir Petrovič, Vinko Jugovac in Ljubljancan Franc Roman. Vodja je bil predsednik balinarske zveze Jugoslavije gospod Marjan Ružič s sekretarjem reprezentance balinarjev Milošem Šepičem.

Po končanem prvenstvu v Melbourne, so obiskali tudi naše organizacije v Sidneju. Predvsem pa so bili gostje Kluba Istre. V soboto 1. decembra, so prvaki Jugoslavije gostovali pri nas. Bil so presenečeni, ko jih je pozdravila naša folklorna skupina "Planika" z venčkom narodnih

plesov, in jih na kraju povabili na nekaj fotoposnetkov. Folklorna skupina "Planika", je nato odpotovala v mesto, naši gostje pa so ostali na zabavnem večeru.

Poslovali so se v zgodnjih jutranjih urah. Drugi dan so bili gostje Triglava. Tam so se odigrala tekmovanja med njimi, Istro, Triglavom in našimi balinarji. Pri teh igrah posebno čestitamo našim balinarjem, ko so osvojili drugo mesto. Ni lahko igrati s svetovnimi prvaki, zato smo še bolj ponosni na naše balinarje. Tretje mesto so osvojili balinarji kluba Istre in zadnje Triglav. Poslovilni večer reprezentacije Jugoslavije pripravlja klub Istra v soboto 8. decembra, mi jim pa želimo srečno pot nazaj v domovino in še mnogo uspehov pri osvajanju svetovnih vrhov.

Ivanka

Balinarska ekipa jugoslovanskih prvakov s predsednikom Balinarske Federacije N.S.W. v sredini.

NAŠI BALINARJI NA TEKMOVANJU V MELBOURNU

Ob 25. letnici ustanovitve Slovenskega Društva Melbourne, so na tekmah v balinanju prvenstva Avstralijske, kjer so tekmovali: klub Planica, klub Jadran, Klub Geelong, Zveza balinarjev Melbourne in Slovensko Društvo Sydney, naši balinarji osvojili drugo mesto. Za ta velik uspeh, iskreno čestitamo naši balinarski ekipi in jim želimo še mnogo takih uspehov v bodoče.

— ● —

REŠITEV KRIZANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vodoravno:

1. W, 2. Burns, 7. Čepovan, 11. Rafael, 12. op, 13. tat, 14. duo, 15. na, 17. leto, 20. At, 21. nervi, 22. Ingolič, 24. Begunje, 26. A.V. (Antonio Vivaldi), 27. rt, 28. Na, 29. ono, 30. cent, 31. Ryan (O'Neal), 33. il, 34. rjavi, 36. Hudinja, 37. enke, 40. Akra,

43. Pokljuka, 47. Dob, 48. M.C. (Member of Council), 50. oko, 51. Smolnik, 52. žleb, 54. Mura, 56. NG, 57. dramilo, 59. usoda, 61. Jadran, 62. nov, 63. šesti, 65. ve, 66. jakna, 68. Jalovec, 72. Ema, 73. le, 74. Otočec.

Navpično:

2. bat, 3. uf, 4. Radenci, 5. neurje, 6. Slovenske Konjice, 7. Črni vrh nad Idrijo, 8. Po, 9. Oplotnica, 10. aktinij, 11. Ratenj, 13. Tabor, 16. an, 18. el, 19. očala, 21. nu, 23. Grad, 25. Goa, 32. YU, 35. vrel, 38. NJS, 39. Kum, 41. Kokra, 42. Rb, 43. Pomurje, 44. okus, 45. Koroška, 46. alga, 48. mlin, 49. Celovec, 52. ŽM, 53. Bovec, 55. Aden, 58. an, 60. Asa, 64. Boč, 67. Am, 69. A.T. (Anton Tomaž), 70. 10, 71. ve.

Sestavljalec se reševalcem oporavlja za pomoto, ki jo je napravil pri 46. navpično, kjer bi moralo biti: morsk mah, vrsta vodne rastline, ne pa žensko ime.

J.Ž.

RIBIŠTVO.

Ribiči Slovenskega Društva so v soboto 24. novembra ulovili šest postrvi v reki Murrumbidge. Tega izleta so se udeležili: Jana in Pavle Letnar, Jurij Sušnik, Rudi Čadež in Pavel Bogataj. Izlet je organiziral Pavel Bogataj, ki je imel tudi srečnega črva in ulovil vseh šest rib.

Čeprav ni bila sreča preobilna so se vsi ribiči vrnili domov dobre volje.

P.B.

Pet ribičev in šest rib

PUSTNE PRIPRAVE.

Naprošamo vse, ki se zanimajo za karnevale ali stare slovenske navade, da se prijavijo pri Društvu ali pa g. Alojzu Gominšek (624 — 7809).

G. Gominšek se je zavzel, da bo organiziral in sodeloval v pripravah za praznovanje Pusta. Njegova zamisel praznovanja Pusta je, da bi se organizirala skupina, ki bi uprizorila pustne navade raznih krajev Slovenije.

Časa za priprave je še dovolj, zato ne oklevajte, če se počutite sposobni in zainteresirani za to skupino. Ako poznate navade pustovanja iz svojega domačega kraja ali da igrate kakršenkoli instrument ste posebno dobrodošli.

Čas prijave je do 20. januarja. Upamo, da bo novo leto le prineslo kaj novega.

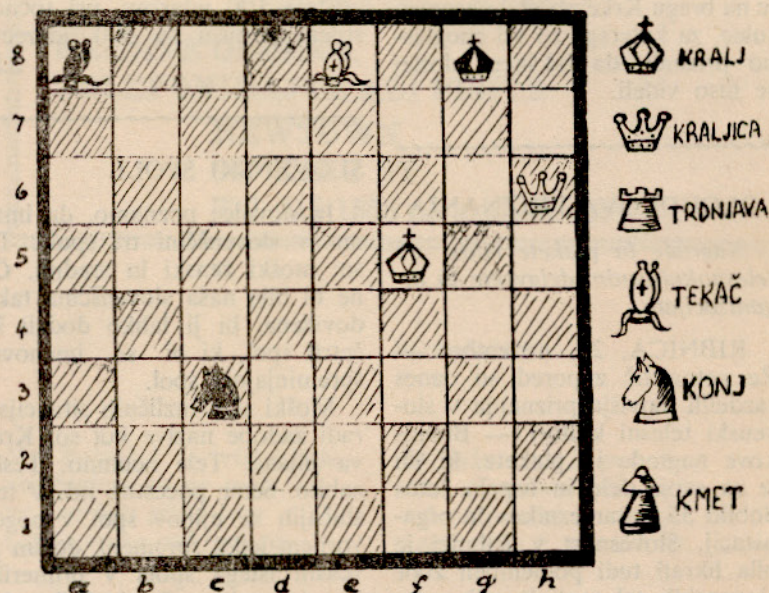
P.B.

Uredniki "Avstralskega Slovenca" se iskreno zahvaljujemo vsem marljivim dopisnikom za trud in sodelovanje.

ŠAHOVSKI PROBLEM št. 9

~ ČRNI ~

~ BELI ~

ŠAH-MAT V ŠTIRIH POTEZAH

~ BELI ZAČNEJO ~

BENEŠ OSTAL EVROPSKI PRVAK

ROTTERDAM — Jugoslovian Marjan Beneš je v Rotterdamu ubranil naslov profesionalnega evropskega boksarskega prvaka v super welter kategoriji. Svojega nasprotnika Nizozemca Adria Husena je v tretji rundi zadel z nekaj močnimi udarci, tako da je nasprotnikov trener vrgel brisačo v ring in tako prekinil dvoboj.

Beneš je ubranil naslov, osvojen v dvoboju s Francozom Gilbertom Cohenom, s katerim se je spoprijel marca letos v Banjaluki. Hussenu pa je bil to prvi poraz v 22 dvobojih profesionalne kariere. Kako premočen je bil Beneš, priča podatek agencije AFP, da so gledalci na glas zahtevali od Hussenovega trenerja, naj prekine dvoboj.

HOROSKOP

Rojeni v znamenju STRELCA od 23. novembra do 22. decembra

ŽENSKÉ:

Če ga boš lepo prosila, boš ta teden zanosila. On bi punčko rad imel, ti pa fanta, vic pa v tem je in poanta, da oba dobita svoje, ker se bo rodilo — dvojce.

Bolj ko boš sitna, bolj boš jezna sama nase pa še nanj. On bo na zunaj užaljen, pri sebi se bo pa smejal. Nataktnjena boš največkrat zaradi njega, ker ti ne parira in ugovarja. Veliko boš premišljevala, pa boš vedno na istem. Lepi moški te bodo še kar naprej vznemirjali, kaj več pa ne. Z denarjem boš tako založena, da ga boš še drugim

dajala, samo njemu ne. Zdravje se ti v tem letu tako popravi, da ti bodo začele rojiti neumnosti po glavi. Zelo stara sorodnica se bo poslovila.

MOŠKI:

Kar to leto ustreliš, tega se ne iznebiš. Če bi bil poprej manj tečen, bi ne bil zdaj ves nesrečen: ni lahko nesreči uiti, ko te tepe že po riti.

Že na začetku boš ustrelil kozla, a boš do konca leta napako popravil. Zamikala te bo svoboda, pa si prestarokopiten, da bi si jo priboril. Nekaj malega boš zaslužil še posebej, zaslužek pa skrival kot kača noge. Zelo družaben boš in še piti ga ne boš mogel sam. Za rekreacijo se boš lotil kegljanja, za kulturo pa kinematograf. Prijatelji, ki te bo izlival na dvoboj, bo pogorel.

SPORT DOMA IN PO SVETU

DVAJSET KILOGRAMSKI SULC

Da gre za njen sloves tudi izven naših meja, je Krka ponovno poskrbela, ko je avstrijskima državljanoma "postregla" s kapitalnim slucem. Tehtal je namreč kar 20 kilogramov, temu primer na pa je bila tudi dolžina: 130 cm.

Do srditega boja je prišlo konec oktobra okoli dvanajste ure pri Soteski. Skupina avstrijskih ribičev je odšla v lov na sulce. In res jim ni bilo potrebno dolgo čakati.

Ribiška sreča jim je bila naklonjena, kot že nobenemu lep čas ne. Po pol ure negotovosti je na bregu Krke obležal ogromen sulec, za katerega so vsi enoglasno priznali, da takšnega doslej še niso videli.

TEKMOVANJE STROJEPISK V CELJU

CELJE, 25. novembra — Celjsko društvo stenografov in strojepiscev je v počastitev dneva republike organiziralo v ekonomskem šolskem centru v Celju regijsko tekmovanje strojepiscev. Pri članicah je v 30 minutnem prepisu zmagala Irena Ratej s 395,6 neto udarci na minuto, v 10 minutnem točnostnem prepisu pa Darinka Kodrin z 205,8 neto udarci na minuto. Med mladinkami je bila najboljša Tatjana Pečnik z 264,4 neto udarci. Tekmovali so po strožjih Interstenovih pravilih, ko se za vsako napako pri 30 minutnem prepisu odšteje 100 udarcev, pri točnostnem prepisu pa 500 udarcev. S.S.

SLOVENSKI SPOLI.

Iz slovnice poznamo, da imamo v slovenščini tri spole. To so: moški ženski in srednji. Če ne bi bila naša slovenščina tako dovršena, bi ji lahko dodali še četrti spol, ki bi se imenoval spremenljajoči spol.

Moški si v različnih situacijah radi zadobe nazive kot so: Krava pijana. Tele neumno. Teslo zabito. Seme počestno itd. V teh slučajih se njihov spol v pogovornem jeiku spremeni, dočim je včasih istega spola v primerih: Kmet zarukan. Pastir hribovski. Konj, na nogo si mi stopil. Kosmatin gmajnarski...

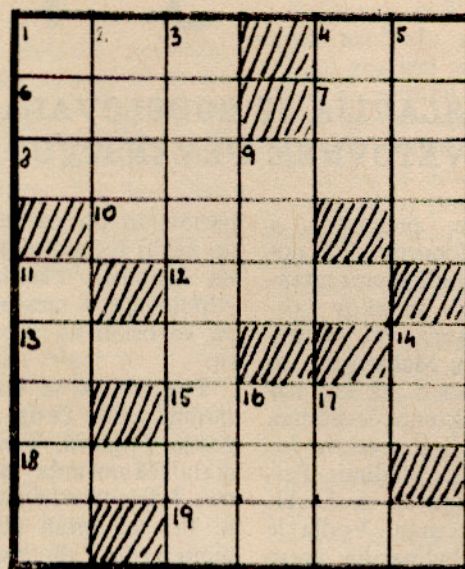
Isto se v pogovornem jeziku dogodi za ženski spol v primerih kot so: Vaški čenčur. Kolovrat nerodni. Vamp debeli. Lajaš kot pes...

Seveda pa včasih ostane tudi v istem spolu v primerih: Reglja neugnana. Kmečka avša. Sraka kričeca. Koza neumna...

S takimi imeni se navadno dva spola lotita eden drugega in je v pogovornem jeziku dokaj razširjen. Nazaj v pravi spol se navadno vrnete čez nekaj dni, če se ga moško tele spet ne nažre kot krava.

Pub

KRIŽANKA

Vodoravno:

- 1 — ime predsednika Zveze avstralskih sindikatov (ACTW) gospoda Hawka
- 4 — South East (angleška okrajšava)
- 6 — Ime gospe Buttrose, urednice ženske revije Women's Weekly
- 7 — Intelligence Department — angleška okrajšava
- 8 — slovenski kmečki praznik pozimi — ko se zakolje prašiča
- 10 — najdaljša afriška reka — slovenska pisava
- 12 — biblijski praoče
- 13 — oče
- 15 — Ameriška uprava za vesoljske raziskave — originalna kratica
- 18 — stvar, ki jo znese kokoš, tudi ime mesta v Bosni
- 19 — delujoči ognjenik na Siciliji — Italija

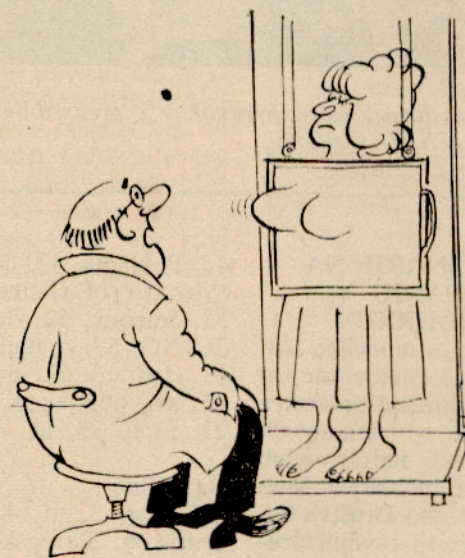
Navpično:

- 1 — samec domače rogate živali
- 2 — slovenskega pesnika Župančiča, katerega spomenik je bil letos februarja odkrit v Melburnu
- 3 — med Slovenci v Avstraliji najbolj priljubljen šport
- 4 — moški potomec
- 5 — mestece na obali na jugu NSW
- 9 — originalna angleška okrajšava za mednarodno organizacijo za delo
- 11 — dlake, ki nam pokrivajo vrhni del glave
- 14 — glas s katerim se oglašajo race
- 16 — okrajšava za področje avstralske prestolnice
- 17 — španec

BLOUDKOVA PRIZNANJA

Nagrade in plakete letos 35 telesnokulturnim delavcem in organizacijam.

RIBNICA, 26. novembra — Ze petnajstič zapored so danes razdelili najvišja priznanja v slovenski telesni kulturi — Bloudkove nagrade in plakete, ki jih je za svoje delo in uspehe letos dobilo 35 posameznikov in organizacij. Slovesnost v Ribnici je bila hkrati tudi pomemben zbor slovenskih telesnokulturnih delavcev, ki jih čakajo v prihodnjem obdobju nadvse zahtevne in odgovorne naloge Pravzaprav gre za uresničevanje vizije velika naša telesne kulture inž. Stanka Bloudka, katerega prizadevanja danes že bolje razumemo in vrednotimo, saj nam je razvoj sam pokazal, po kakšni poti velja zastaviti v tej pomembni družbeni dejavnosti. Zato tudi ni naključje, da največja priznanja nosijo prav ime Stanka Bloudka, ki je že pred desetletji zbiral okrog sebe mlade, vse ljudi pa skušal navdušiti za zdrav način življenja. Podrobnosti in predstavitev nagrajencev na 11. strani.

"Ne dihaite tako močno!"

KRIŽANEC

— Tovariš direktor, kaj je največji uspeh vaših raziskav v zoološkem vrtu?

— Križanec med dihurjem in orlom.

— In kaj je nastalo?

— Tega še ne vemo čisto zagotovo, samo smrdi pa kot ku-ga.

DOBRODOŠEL ZOPET MED NAMI

Kakor pri nešteti organizacijah, tako se tudi pri naši dogaja, da nekaterih dolgoletnih članov ne vidimo več tako pogosto med nami. Razlogi za to so lahko vsakovrstni in je težko uganiti pravega, zato raje ne ugibamo, temveč smo vedno veseli, ko zagledamo med vrati starega znanca — Slovenca — svojega rojaka.

Tako nas je tudi presenetil obisk našega priljubljenega rojaka gospoda Pešla in njegove soproge. Bila sta v družbi dvajsetih gostov in prijateljev. Gospod Pešl ima svojo obrt in je prav on izkopal prve jarke za temelje našega lepega doma v Horsley Parku.

Čudil se je našemu napredku v času njegove odsotnosti in zelo mu je ugajala okusno izdelana dvorana. V svoji družbi, je bil zelo razpoložen, in proti koncu celo privolil na prošnjo, naj nam nekaj zaigra na harmoniko. Vzel je prijateljevo harmoniko v roke in zaigral nekaj odličnih slovenskih narodnih melodij. Vedeli smo, da je dober harmonikaš, da pa igra tako odlično, smo bili pa presenečeni.

Veselo s eje poslovil od nas, in obljubil, da nas zopet kar kmalu obišče. Mi pa smo mu veselo stisnili roko — ne v slovo — temveč nasvidenje.

Ivanka

Gospod Pešl in njegova soproga po dolgem času zopet med nami.

PONOVRNO V SIDNEJU

Po petih letih je ponovno obiskala svojega sina Daneta in njegovo ženo Erno gospa Julka Šiler. Julka je doma v prelepi vasi Vrba, tam kjer se je rodil naš Prešern. Tukaj bo ostala šest mesecev. Njen prihod so praznovali 10. novembra v našem domu. Gospa Julka najbolj rada opazuje svoje vnučke pri igranju, Pavel je star 6let, Julija je stara 4 leta in mala Karen, ki ima pa komaj 2 leti. Julki Šiler želimo, da preživi svoje počitnice v Avstraliji v veselju in sreči in da se še kaj oglasi pri nas na našem lepem slovenskem hribčku.

Večer, ki nam bo ostal v spominu

Vesela družba — z leve, Pavel Bogataj, Dare Borec, Milena Cerar, Manica Bogataj, vice-konzul Božo Cerar, Beba Borec, Mayor Horzen, Ivanka Bulovec in gospa Horzen.

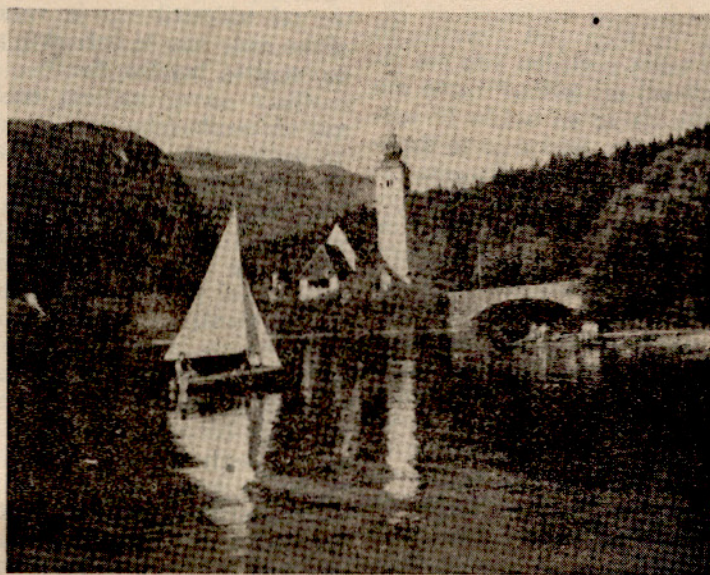
ADRIATIC

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210
 NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558
 MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano agencijo

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
 TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
 347 KING ST.
 Tel. 516 1558 po urah 32 4806

BOJANČEK

Naš Bojanček že vriska poje,
 vse zanima ga po svoje,
 na dvorišču piške pase
 z belo muco rad igra se.

V hišo urno jo pobriše,
 naj teta Jana lužo briše.
 A tudi tukaj ne miruje,
 spet nove si načrte kuje.

Tudi v hlev korak napravi,
 kjer njegov teliček muka,
 da poboža ga po glavi
 in za repek ga pocuka.

Do tal se vije zimzelen
 a Bojanček, ne bodi len
 z ročicami se nanj obesi
 takrat pa — mama kje si?

V kuhinji že rad pomaga,
 mami pridno drva zlaga,
 poleno v dedkov škorenj skrije,
 pomije pa po tleh razlije.

Mama v grozi brž priteče
 še pogleda ne črepin, vesela,
 saj klub velike te nesreče
 njegova glava je ostala cela.

Irenca Jereb

Čitajte "Avstralskega Slovenca"

Prvi Slovenski maturantje.

Nadaljevanje
s strani št. 18.

se je na klop pod cipreso. Ni hotel takoj pogledati kdo mu piše, ali kaj mu piše. Prijetno mu je bilo, da se ga nekdo še vedno spominja. Stiskal je to drobno stvar med obema dlanema kakor, da bi to bil delček neke njegove preteklosti, ki se je, kdo ve kako in zakaj, vrnil k njemu v vsej svoji nekdanji obliki, da ga prijetno vzburi, da mu zaključva na vest. V tistih dneh, ko je izgubil nogo, je bil preveč potr, obupan do skrajnosti, celo tako, da je vsem domov pisal in jih prosil naj mu, za božjo voljo ne pišejo več, naj ga za vedno pozabijo čes, da se je za njega itak vse končalo. In niso mu več pisali. Pozneje, ko si je opomogel, mu je bilo hudo žal, ni pa imel dovolj poguma, da bi jim sam pisal in jih prosil, da mu oprostijo. Bilo ga je preveč sram. Večkrat si je priznal, da je to ena od stvari, ki mu kot kamen leži na duši. Kesal se je in si želel, da bi lahko ponovno vzpostavil vez z domačimi.

Počasi, kot da bi se bal, da se mu ne bi naenkrat razkrilo pred njim več kot bi mogel pričakovati, je razprl dlani. Streslo ga je. Pred njim je obležala Golica; pobočja vsa v zelenju in prekrita s preprogami cvetočih narcis. Na eni strani kočja z belo streho, na drugi njiva in nad to kmečka domačija. Za domačijo cvetoča češnja, naprej v pobočju so same smreke. Kolikokrat je že bil tam! Kako rad bi bil zdaj tam! Cvetočih češenj in narcis ob tem času ne bi bilo, toda spomin na nje bi bil in trava bi bila še vedno mehka in zelena, in v smrečju bi šumelo. V koči bi ga čakalo kuhano vino in orehova potica in prijatelji s kartami. Le zakaj sem šel in zapustil ta nedolžen raj, je zavzdihnil. Obrnil je razglednico in prebral nekaj na hitro napisanih vrstic. Spoznal je sestrino pisavo. Voščila mu je srečen trideseti rojstni dan in; bi se kaj oglašil, ko se že tako dolgo nisi.

Pogrelo ga je, to voščilo za trideseti rojstni dan. Sam je pozabil, da je bil toliko star že pred dvema tednoma. Ta leta- dokler si še v dvajsetih, jih še nekako šteješ in se razveseliš ob vsakem rojstnem dnevu, ko prideš pa enkrat v trideseta, počasi nehaš šteti in z vsakim letom, ki pride

se zdiš bolj star. Postaneš objesten, da še sam ne veš kdaj, kako in zakaj. Mar se konec res začne že pri tridesetih, se je vprašal. Tako malo sem še doživel in toliko sem še hotel doživeti. Ne, življenje se ne začne iztekati pri tridesetih, tako si more misliti samo skrajni obupanec. Zame se začne življenje z vsakim novim dnem, se je nasmehnil in vrigel kos kruha golobom na trati. Dal si je razglednico v žep, k srcu. Vstal je in se namenil proti banki. Banke so odprte samo do treh in je moral hiteti. Ni bilo daleč, pa vendar, še ta mala razdalja mu je delala težave, posebno še, če je kot zdaj, hodil brez bergelj. Naselje Cringila je živelo naprej kot vedno. Kočo je prodajal bencin na svoji garaži. Gregor, Grk, je v svoji zelenjavni trgovini že imel prve lubenice, ki so bile pripeljane s severne strani Avstralije in so bile še zelo drage. V delikatesi zraven so se sušile klobase, med njimi tudi nekakšne kranjske, ki jih je Dieter, Nemec in lastnik, rad hvalil.

(se nadaljuje)

Š A L E

VPRAŠANJE

Prosim, kje je pot na postajo?
To pa vendar ve že vsak osel!
Saj prav zato sem vas vprašal!

VLJUDNOST

Koliko let bi mi dali?
Nič! Saj imate že svojih kar dovolj...

VZDIH

Koliko sem se moral truditi, da sem se naučil jezikov!
Kaj pa zdaj vzdihuješ?
No, žena pa me z enim samim premaga...

KAŠELJ

— Zdravo! Kam tako drviš?
— K živinozdravniku...
— Je krava zbolela?
— Ne! Jaz sem bolan!
— Ne razumem! Zakaj pa greš potem k živinozdravniku!
— Ker imam oslovski kašelj...

NAJCENEJŠE CENE ZA JUGOSLAVIJO IN EVROPO

SEZONSKE CENE

(OD 1. JUNIJA 1979)

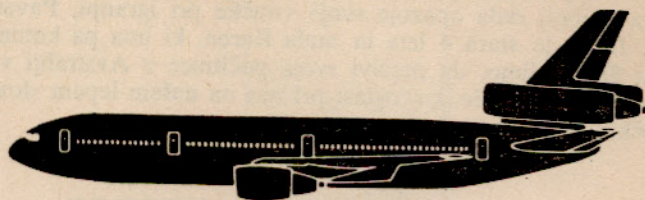
**OD 716 DOLARJEV DO 1210 DOLARJEV ZA
POVRATNO POTOVANJE
OD 535 DOLARJEV DO 708 DOLARJEV ZA
ENOSMERNO POTOVANJE**

ZA V NAPREJ PLAČANE IZLETNIŠKE CENE, SE MORA IZVRŠITI REZERVACIJA NAJMANJ 45 DNI PRED ODHODOM NA POTOVANJE. MOREBITNE SPREMEMBE REZERVACIJ, ALI PRI ODPOVEDI REZERVACIJ, PA SE ZADRŽIJO ODREJENI STROŠKI. PRIPOROČA SE PREDPLAČNO ZAVAROVANJE.

NA RAZPOLAGO SO VAM TUDI IZLETNIŠKE CENE ZA OBISK DO 180 DNI (MINIMALNI OBISK V JUGOSLAVIJI 21 DNI)

\$ 1325 ZA ODHODE KONEC MARCA
\$ 1422 ZA ODHODE APRILA DO KONEC JULIJA
\$ 772 PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

POTUJTE Z NOVIM DC-10-30

**PRI NAKUPU VOZOVNIC.
NAJHITREJŠE, NAJPRIJETNEJŠE
UŽIVAJTE V KONFORTU AVIONA S ŠIROKIM TRUPOM
ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE
VAŠI POTOVALNI AGENCIJI
ALI**

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,
TEL. 221-2899, 221-2199
MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE
3000, TEL. 63-6017, 63-6191
PERTH: 111 ST. GEORGES TERRACE 6000 PERTH
TEL 322-2932, 322-2032

NOVICE IZ DOMOVINE

Urejuje IVANKA BULOVEC

ZAČETEK DEL ZA KARAVANŠKI PREDOR

LJUBLJANA — 9. novembra so s priložnostno slovesnostjo pri Hrušici označili začetni del na pomembnem prometnem objektu, tako imenovanem Karavanškem predoru, na meji med Jugoslavijo in Avstrijo. Slovesnosti so se udeležili avstrijski kancler Bruno Kreisky, predsednik koroške deželne vlade Wagner, predsednik jugoslovanske vlade Veselin Djuranović in predsednik slovenske vlade dr. Antona Vratuša.

— ● —

TITO JE OBISKAL ROMUNIJO

BEOGRAD — Jugoslovanski predsednik Josip Broz Tito se je s sodelavci vrnil s tridnevnega uradnega obiska v sosednji Romuniji. Ob prihodu na beograjsko letališče je med drugim povedal, da je obisk tudi tokrat potrdil zares prijateljsko naravo odnosov med državama, ki so lahko tako v vsakem pogledu zgled dobrega sosedstva. Državi pa bosta še nadalje ali s poglabljanjem že tako uspešnega političnega, partijskega, kulturnega znanstvenega in drugega sodelovanja. Kot je poudaril Tito, so na pogovorih posvetili posebno pozornost nadaljnjemu razvoju gospodarskih odnosov, se dogovorili za tesno sodelovanje pri uresničevanju sklepov o evropski varnosti in sodelovanju ter izrazili pripravljenost prizadevati si za zaustavitev tekme o oboževanju.

— ● —

KARDELJ IN NARODNOSTNO VPRAŠANJE

BANJALUKA — Več kot 150 znanstvenih in družbenopolitičnih delavcev iz vse Jugoslavije je v Banjaluki na znanstvenem posvetovanju z naslovom "Narodnostno vprašanje o jugoslovanski teoriji in praksi" poskušalo z različnih vidikov osvetliti velikanski prispevek, ki ga je reševanju narodnostnega vprašanja prispeval Edvard Kardelj.

— ● —

POGOVORI S KITAJSKIM ZUNANJIM MINISTROM

BEOGRAD — 7. novembra so se začeli uradni in politični pogovori med kitajskim zunanjim ministrom Huang Huom in jugoslovanskim zveznim sekretarjem za zunanje zadeve Josipom Vrhovcem. Razpravljala sta o najbolj perečih mednarodnih problemih in o sodelovanju med državama.

Kitajski zunanji minister Huang Hua je 6. novembra dopotoval na uradni in prijateljski obisk v Jugoslavijo, odšel pa 9. novembra.

SLOVENSKI OKTET V PARIZU

Naši pevci navdušili s koncertom v cerkvi Saint Severin, slabše je bilo v Maraisu

Od našega pariškega dopisnika

Slovenski oktet je izvirno rešil slabo obiskan koncert v eni od cerkva stare pariške četrti Marais: naslednjega dne je sam pripravil nastop v znani cerkvi Saint Severin sredi Latinske četrti in požel aplavz, kakršnega je vajen. Prva, uradna prireditev v okviru manifestacij ob otvoritvi novega jugoslovanskega kulturno-informativnega centra je domačim organizatorjem tako pokazala, da se častitljivi Marais res šele prebuja, zato pa je bilo toliko večje zadoščenje ob improviziranem koncertu pod gotskimi loki Saint Severina. Z dvanajsturno, več ali manj ustno propagando skoraj napolniti cerkev je res "nekaj takega, česar pod našimi oboki nismo še nikoli niti doživeli niti slišali", kot je v zahvalni besedi pred navdušenimi poslušalci rekel glasbeni vodja Saint Severina.

V.N.

— ● —

SEMINAR ZA AMERISKE STUDENTE

MARIBOR — Tu se je začel štiritedenski seminar o jugoslovanskem samoupavljanju, ki se ga udeležuje 24 podiplomskih študentov ameriške šole za mednarodno upravljanje iz Arizone. Zraven predavanj imajo na programu tudi 25 obiskov v organizacijah združenega dela, družbenopolitičnih organizacijah in družbenopolitičnih skupnostih po Sloveniji.

V.V.

— ● —

SREČANJE BORCEV ZA SEVERNO MEJO

MARIBOR, 25. novembra — V Mariboru živi še okrog 150 prostovoljcev — za severno mejo 1918-19, ki so v glavnem stari nad 80 let. Zato se vsi niso mogli udeležiti tovariškega srečanja, ki ga organizira občinski odbor zveze prostovoljcev — borcev za severno mejo ob obletnici razorožitve belo zelene garde 23. novembra 1918.

Na lanskem takšnem srečanju so se dogovorili, da bodo ob 60-letnem jubileju, ki je bil lani, izdelali častni znak in izdali spominski zbornik. Na letošnjem srečanju je vsak nekdanji borec za severno mejo dobil častni znak bojev za severno mejo, na katerem sta upodobljena lika verigarja iz naših prvih znakov iz leta 1918 in generala Maistra. Spominski zbornik je tik pred izidom.

B.D.

PRVA NAFTA V CEVEH JUGOSLOVANSKEGA NAFTOVODA

REKA — V naftnem terminalu v Omišlju na otoku Krku je pristal tanker "Slaviša Vajner-Čiča" zadrškega "Jugotankerja", ki je pripeljal 61.000 ton surove nafte a potrebe rafinerije v Pančevu. To bodo prve količine nafte, ki jih bodo spustili po ceveh jugoslovanskega naftovoda, dolgega 736 kilometrov, ki naj bi sicer uradno začel obratovati 29. novembra. Ni dvoma, da bodo naftovod do takrat zgradili, vsaj v tej fazi, obstaja pa vprašanje, če bo tudi začel z delom. Za prvo polnjenje cevi naftovoda rabijo namreč 500.000 ton nafte, ki pa je letošnja energetska bilanca Jugoslavije ni predvidela in tako seveda tudi niso zagotovili sredstev za prvo polnjenje.

Naftovod so začeli graditi v juniju 1976. leta, gradnja pa je do sedaj veljala že več kot 10 milijard dinarjev.

Veliko pa je novega tudi v luki v Omišlju, kjer so zgradili celo vrsto naprav za pretovor nafte in velike cisterne, ki lahko naenkrat sprejmejo 500.000 ton nafte. Na že pripravljenem zemljišču pa bodo zgradili še na milijon ton nafte skladiščnega prostora. V tej luki bodo lahko pristajale največje ladje na svetu, tudi Shellova ladja "Batilusa" z nosilnostjo 550.000 ton.

— ● —

ODLIKOVANJE ZA KARTUZIJO PLETERJE

Ob 75-letnici neprekinjenega delovanja je predsednik Tido odlikoval kartuzijo Pleterje z redom zaslug za narod z zlatim vencem. Na slovesnosti, ki so se jo udeležili Viktor Avbelj, France Popit, Marjan Breclj, Janez Vipotnik, ter drugi gostje, je sedanjemu priorju Janezu Drolcu izročil visoko odlikovanje predsednik predsedstva Slovenije Viktor Avbelj.

Po zahvalnih besedah je prior na kratko orisal zgodovino kartuzije ter med drugim dejal, da se je med vojno znala postaviti na stran resničnih borcev za svobodo — partizanov.

"Težke trenutke smo preživljali, ko so Italijani vdrl v kartuzijo, vendar je tedanji prior Josip Edgar Lavov znal skriti svoje prijatelje. Po vojni se je kartuzija vključila v obnovo domovine, kasneje pa so jo velikokrat obiskali politični in kulturni delavci.

Prior je omenil tudi velike zasluge Borisa Kidriča za kartuzijo in poudaril, da je bil zanjo nadvse razveseljen trenutek, ko jo je obiskal predsednik Tito.

V kratkem kulturnem programu je šentjernejski oktet zapel več partizanskih in narodnih pesmi.

LJUBLJANA PONUDILA POMOČ PARMİ

LJUBLJANA — Ob tragediji v parmski bolnišnici, kjer je prišlo do eksplozije, je predsednik ljubljanske mestne skupščine Marjan Rožič poslal parmskemu županu Aldu Cremoninu in prebivalcem pobratene Parme sožalno brzojavko. Ljubljanska mestna skupščina se je povezala z mestnim odborom Rdečega križa in Kliničnim centrom v Ljubljani, da bi lahko takoj ponudili pomoč — predvsem kri. V odgovoru iz Parme so se prebivalci pobratene mesta toplo zahvalili za ponudeno prijateljsko pomoč.

— ● —

RAZSTAVA OB 110-LETNICI SMRTI SIMONA JENKA

KRANJ, 25. novembra — Ob 110-letnici smrti Simona Jenka, pesnika Sorškega polja, ki je umrl v Kranju in je tam tudi pokopan, so v galeriji Prešernove hiše v petek zvečer odprli razstavo "Jenko v literarni zgodovini in prevodih 1969-1979". Gradivo, ki sta ga pripravila Gorenjski muzej in osrednja knjižnica iz Kranja, prikazuje Jenkova dela, ki so izšla v slovenskem jeziku ali v prevodih drugih jugoslovanskih jezikov in v tujih jezikih v zadnjem desetletju. Prav tako so predstavljeni literarni eseji in drugi zapisi o pesniku, ki so jih napisali v minulih desetih letih.

L.S.

— ● —

PRVI ŠTIRJE MAGISTRI IZ KRANJA

KRANJ — V Kranju so slavili 20-letnico visoke šole za organizacijo dela. V okviru te šole je od ustanovitve pa do danes diplomiralo 1898 slušateljev na prvi stopnji (od tega 92 odstotkov ob delu) in 199 na drugi stopnji (74 odstotkov ob delu). Na slovesnosti so uradno razglasili promocijo prvih štirih magistror visoke šole za organizacijo dela, Romana Albrehta, člana predsedstva CK ZKS, pa so razglasili za rednega profesorja šole.

— ● —

DVESTO LET ŠOLSTVA NA DOLENSKEM

NOVO MESTO, 25. novembra — Včeraj so v novomeškem domu JLA proslavili 50-letnico ustanovitve novomeške osnovne šole "Katja Rupena" in 200-letnico organiziranega osnovnega šolstva na Dolenjskem. Hkrati so odprli tudi dve razstavi, s katerima so v sliki in besedi predstavili dve stoletji osnovnega šolstva, oziroma izvenšolsko dejavnost na tej novomeški osnovni šoli.

S.D.

SLOVENEK ZA KUCHARJA V BELI HIŠI

Gostinec iz Ilirske Bistrice je stregel predsednikom od Trumana do Carterja.

PIRAN, novembra — Srečala sva se po naključju v ozki piranski ulici, kjer si je kot ljubitelj starin ogledoval zgodovinske znamenitosti. Predstavil se je kot Anton Bastiani, rojen v Ilirski Bistrici pred skoraj šestimi desetletji. Pred vojno je šel delo iskat, ustavil se je v Trstu, kjer je dobil pravo zaposlitev v restavraciji sorodnice. Del zaslužka je pošiljal ostarelim staršem. Po vojni je poskušal v Trstu srečo kot lastnik bara, v petdesetih letih je bilo v Trstu v modi izseljevanje v Ameriko, tako je tudi on sledil tistim, ki jih je privlačil Novi svet.

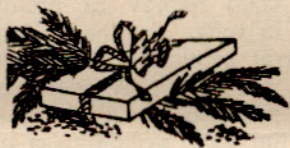
"Po priporočilu neke Tržačanke sem se ustavil v Washingtonu. V Ameriki si težko dobil lažje delo, tujci ki niso znali angleško, so se večinoma zaposlili kot pomivalci posode v tretjerazredni restavraciji. Zaradi priporočila sem dobil delo v Sheraton Parku, vodilnem hotelu ameriške prestolnice, v eni izmed 350 hotelskih hiš, ki jih ima ta družba v Ameriki in po svetu. Ta hotel ima 2100 eno-in dvoposteljnih sob ter več trisobnih apartmajev, restavracija pa lahko sprejme okoli 5.000 gostov. Najprej sem delal v kuhinji. V tem hotelu pripravljajo bankete za senatorje, guvernerje, ministre in ob njih seveda tudi za pred-

sednika ZDA. Spoznal sem vse predsednike od Trumana do Carterja."

"Najboljše mnenje imam o Johnu Kennedyju. Naš hotel je po potrebi pošiljal v Belo hišo tudi kuharje in natakarje. Tako sem po nekaj letih dela kot kuhar postal šef za bankete. John Kennedy, gentleman v pravem pomenu besede, mi bo ostal v spominu kot prijeten in dober človek tudi za malega človeka."

"V Belo hišo ni lahko priti, potrebno je dovoljenje tajne službe. Zanimivo je bilo, ko sem prvič stregel predsedniku Kennedyju. V kuhinji so mi dali šest posod z enako jedjo, eno izmed njih sem položil na mizo pred predsednika. To je bilo potrebno, da ne bi morda dobil zastrupljene hrane."

"Spoznal sem tudi Kennedyjeva brata Roberta in Teda. Robert je bil v marsičem podoben Johnu, Teda pa poznam kot veseljaka in ljubitelja dobre kapljice, zaradi kozarca je bil v nevarnosti tudi njegov zakon. Zame je eden najboljših senatorjev demokratske stranke, njegova zasluga je, da so zdaj v ZDA dobre pokojnine".

KOVANEC ZA ČETRT DINARJA

V prihodnjem letu bodo v Jugoslaviji v denarni obtok spustili nov kovanec za 25 par, ki naj bi deloma zamenjal kovance od 5, 20 in 50 par. Toda to pa ne pomeni, da omenjenih kovancev ne bo več v prometu. Po današnjih predpisih so cene zaokrožene na 5 par, v primeru, da bi nov kovanec vreden četrt dinarja povsem zamenjal manjše kovance, bi cene morali zaokrožiti na 25 par. Zaenkrat takšnih sprememb ni pričakovati.

RADOVEDNI CICIBAN

*Majhen sem, poln vprašanj,
radoveden sem in razigran,
vse bi rad vedel, pa mi le rečejo:
"mali, neumni ciciban."*

*Mamica, koliko let ima sonce?
Ojoj, Matjaž, sonce je pa zelo staro!*

*Ampak mami, sonce je lepo in mlado,
toplo, svetlo in brez gub, sonce že ni staro!*

*Očka, zakaj oblaki ne gredo na kahlico?
Kaj je to, kaj praviš, moj mali?
Ja očka, oblaki vse zmočijo, poredni so, ne gredo na kahlico!*

*Sestrica, ti ki v šolo hodiš, ali veš kje je noč doma?
Tako kot sprejme nežne zvezde na obisk,
bi noč sprejela tudi naju dva?*

*Drugo leto šel bom v šolo,
pozabil bom na princa s krono,
pozabil bom na pravljice,
morda spoznal bom celo skrivnosti mavrice...*

DANIJELA HLIŠ THIRION

BOLOGNA SMALLGOODS

TEL. 728 1717

7 QUEST AVE.

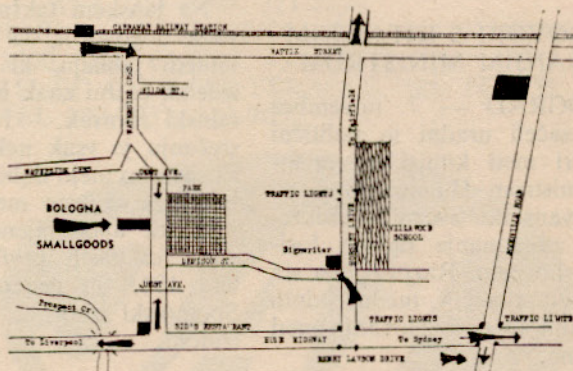
CARRAMAR, 2163

ZA

SVEŽE MESO, SALAME,
KVALITETNO SUHO MESO IN MESNE
IZDELKE SE OBRNITE NA NAS!

HITRA IN BREZPLAČNA DOSTAVA

J. & A. ŠKRABAN, Prop.

PISMA NAŠIH BRALCEV

AVSTRALSKEMU
SLOVENCU NA POT!

Kot bivša urednica 'NOVIC' SDS in redna dopisnica Vestnika, sem bila zadnje čase nenehna tarča rojakov, ki so me oblegali s prošnjami; "Napiši kaj za Avstralskega Slovence!" Da nimam časa, je danes pogost izgovor slehernega izmed nas. In še sem utemeljevala, pa v službo hodim, majhnega otroka imam, s slovenskimi oddajami na Radiu 2 E A imam tudi zelo mnogo dela in ne nazadnje, zadnje mesece sem tudi kar naprej bolna... Saj ne vem kje se me glava drži! Pa kot nalašč, kakor da mi prav nihče ne verjame..." Daj, napiši kaj!", se prošnje vrste in ponavljajo. No, in zdaj pišem. Pišem v nedeljo, ko zunaj tako lepo si je since in me vabi, da bi ne sinkom zapodila za žogo in pozabila na vse skrbi.

Pišem pismo, Avstralskemu slovencu na pot. Spremljam ga od prve številke dalje in sem ga vesela. Vesela zato, ker sem se od ukinitve sodelovanja z Vestnikom iz Melbourn bala, da bo Slovensko Društvo Sydney kulturno popolnoma zaspalo in odpovedalo. Kakšen lep skok naprej je lasten časopis SDS, ki je zapovrh še dovolj obširen in pester in nas obiskuje mesečno. Glede na majhen krog sodelavcev je potrebno uredniškemu odboru izreči vse prinanje za požrtvovalnost. Kajti sama prav dobro vem, koliko časa vzame tikanje v tiskarno, korekture, oblikovanje časopisa, pa tudi zbiranje prispevkov itd. **NALOŽILI STE SI VELIKO, TEŽKO IN ODGOVORNO DELO**, uredniki Avstralskega Slovence in vem, da upravičeno pričakujete mojo pomoč, kakor tudi pomoč tistih, ki često godrnjajo, da je karakteristično za Slovence: kranjska klobasa in liter vina, pa še veselica. Kvaliteta časopisa je odvisna od dopisnikov, od čim večjega kroga rednih sodelavcev.

Z željo, da bi naš slovenski časopis tudi v novem letu redno izhajal in da bi pri tem lahko pomagala, kolikor mi bo dovoljeval čas, želim srečno Novo leto vsem bralcem in rojakom.

Danica Petrič

POJASNILO

— Zakaj pa tvoj Floki neprestano gleda v moj krožnik? vpraša prijatelj Toneta, pri katerem je bil na kosilu.

— Motiš se, to ni tvoj, temveč njegov krožnik... mirno odvrne Tone.

LET "OD POZNE JESENI"

DO "VISOKE POMLADI"

"Kam pa kam prijatelj?" je vprašal Ivan.

"Čemu vam pa bodo ti veliki kovčki in potovalke?" se je zanimala nečakinja Milena, a njena mati — moja sestra Dragica je pristavila: "Ali odhajata sedaj v pozni jeseni na dopust v gore, ali pa na plavi Jadran?"

Taka in podobna vprašanja so se vrstila že od začetka oktobra. Sosedje, znanci, prijatelji in sorodniki so se vprašujoče spogledovali, ko smo vsaki teden kaj nakupili za potovanje.

"Nič kaj takega" je odgovorila moja žena Tilka. "V Avstralijo, v Sydney odpotujeva k našemu starejšemu sinu Petru, k snahi Majdi in vnučkom."

"V Av-stra-li-jo?" so se vsi po vrsti čudili. "Ali vas nič ni strah? Saj to je na koncu sveta!"

Odgovoril sem jim: "Kje je začetek in kje konec sveta, nam zaenkrat še ni znano. Vemo pa da tam na petem kontinentu, na daljnem vzhodu — južno od ekvatorja, na periferiji Sydneya že več ko dvanajst let živi naš starejši sin Peter z družino, kjer si je ustvaril svoj lasten dom in da tudi on z družino hrepeni po snidenju s svojimi starši v svojem lastnem domu. Njegov "biznis" pa mu trenutno onemogoča daljši dopust v domovini." Da nebi vsakemu posamič razlagal, sva z ženo Tilko raje priredila na domu poslovljni večer, na katerega sva povabila svoje sorodnike, prijatelje in bližnje sode.

Ob tihi gramofonski glasbi, ob narezkih in slaščicah, ob rujnem štajerskem vinu nam je vsem stekel jezik. Gostje so vse vprek spraševali: "— kam — kje — ali — koliko — kako?" Takšnih vprašanj o Avstraliji, o sinu Petru, o letalu, o Petrovi ženi Majdi, o vnučkih in o klimi v Avstraliji ni zmanjkalo. Toda upam, da sva jih z ženo, z našimi odgovori zadovoljila. Naposled smo še zapeli nekoliko naših starih slovenskih viž in za nameček še nekaj sevdalink. Po obvezni turški kavici, brez katere danes tudi Slovenec ne more več napraviti zaključka pa je začelo individualno poslavljanje s stiski rok, z objemi in poljubi, s solzami v očeh in s tihim ihtenjem. Vsak posebej nam je želel srečno pot in skorajšno vrnitev. Pred hišnimi vrati pa smo v pozni noči polglasno še zapeli: "Bodi zdrava domovina", a na kraju sva z ženo zaključila: "Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo, nazaj še pridemo..." Tako smo se poslovili tudi od zelenega mesta Maribora. Naslednjega dne, zgodaj zjutraj (25. oktobra) naju je naš mlajši sin Zlatko odpeljal v Zagreb, odkoder smo ob 08,30 uri z letalom DC9 odleteli ter pristali na beograjskem letališču od 09,20 uri. Šele zvečer smo se s krajšo zamudo vkrcali v letalo Boeing 747 letalske družbe Qantas. S takšnim leta-

lom še doslej nisem letel. Je zelo udobno in sprejme veliko številno potnikov. Stuardese in stuardi so zelo vljudni in vso pot so nas stregli z jedačo in pijačo. Po želji smo si lahko izbirali glasbo in gledali film. Pristali smo samo na kratko v Atenah, a naslednji dan v Bangkok, kjer smo se izkrcali in šele po nekaj urah odleteli naprej čez Indijski ocean v smeri Avstralije. Dne 27. oktobra po avstralskem času smo zjutraj ob 06,00 uri z zamudo pristali v Melbournu, a že po enourni stanki nadaljevali let za Sydney. Ob tem času je v Avstraliji že visoka pomlad. Let je bil čudovit, vendar se ga človek po desetihdvanajstih urah že naveliča.

Pred samim pristankom v Sydneyu pa sva oba z ženo postala precej nervozna. Mene je pričelo stiskati okrog srca. Po dvanajstih letih bom spet videl svojega starejšega sina in to z družino. Kakšno bo snidenje na letališču?

Letalo je pristalo. Po sprejemu prtljage in obavljeni carinski formalnosti sva z ženo pred izhodom kajkmalu padla v objem svojih najdražjih. Brez besed, le stiski, objemi in poljubi so povedali vse. Po eni uri vožnje z osebnim avtomobilom smo prispeli na dom Petrove družine. Tukaj smo objemali še malega — šestmesečnega vnučka Davida tako, da bi ga kmalu zmečkali.

Danes, ko je preteklo že mesec dni najinega bivanja v Avstraliji, pri Petrovi družinici katera lahko mnogim služi za vzgled, sva se z ženo že kar privadila. Posebno meni to podnebje ne dela nobenih težav. Pred tednom dni je prispel na krajši obisk še naš mlajši sin Zlatko. Tako bo čez Božič in Novo leto po dolgem-dolgemu času zbrana spet vsa Babičeva družina in sicer tokrat na petem kontinentu s temperaturo med 35° in 42° C vročine, med tem ko bodo v domovini ob istem času verjetno že pokriti s snežno odejo in zmrzovali pri temperaturi -10° do -15° C. Midva z ženo pa bova za eno zimo mlajša.

Že po preteku prvega tedna bivanja v Avstraliji sta naju naša Majda in Peter povabila v SLOVENSKO DRUŠTVO FRANCETA PREŠERNA v Sydneyu, kjer je bila zabava s plesom. Po dolgem času sem se spet zavrtel z ženo. Pa ne samo s svojo, ampak to naj ostane v tajnosti. Saj videli so me itak vsi. Bilo pa je zares zelo prijetno. Saj je poleg zabave bilo preskrbljeno tudi z jedačo in pijačo ter s solidno slovensko postrežbo. Kot sem kasneje zvedel, je to zabavo počastil s svojim obiskom tudi naš vice-konzul gospod Cerar s soprogo. Na zabavi sem se spoznal z mnogimi rojaki, ki živijo sami, ali z družinami v Avstraliji in se po trudapolnem delu v prostem času sestajajo v domačem kotičku, pri SLOVENSKEM DRUŠTVU

SYDNEY. Razgovarjal sem z mnogimi rojaki in vsi so več ali manj zatrjevali, da so v Avstraliji našli svoj drugi dom, vendar domala vsi poštene Slovenci in Jugoslovani hrepenijo po svoji matični domovini.

OSTANI NAM ZDRAVA DOMOVINA...

Adi Babic
17 Allsopp Drive
Cambridge Gardens

NASMEJTE SE Z MANO...

Velikokrat se pogovarjam z ljudmi različnih narodnosti, ki imajo probleme z angleščino in še posebej z avstralsko angleščino. In ko tako klepetamo, večkrat povem o mojih smešnih dogodkih, ki so sedaj res smeja vredni, a takrat ko so se dogajali, so mi pognali solze jeze v oči.

Ko sem kot osemnajstletno dekle prispela na Londonsko postajo, sem se s kolčki napotila v žensko stranišče, se vsedla in pričela čakati. To pa zato, ker so mi ljudje iz Londona sporočili, naj jih pričakam v "Ladies" in jaz sem to razumela kot "Žensko stranišče, ne pa Ženska čakalnica in ličilnica. No, pa so me po eni uri iskanja le našli.

Po nekaj dneh pri njih smo neko soboto večer sedeli pri mizi in večerjali. Gospod mi je na veliko nekaj razlagal, jaz seveda nisem razumela, in kar naenkrat mi njegova žena reče: "He is only pulling your leg". Postala sem rdeča kot paradižnik: "ni res, ni res, mojih nog se sploh ni dotaknil!" sem razložila. Lahko si mislite, kako so se vsi smejali.

Na večer zabave, sem hotela biti malo angleška tudi jaz in tako sem jih hotela posnemati, ko rečejo "na zdravje". A namesto njihovega "Cheers" sem jaz klicala na vse strani: "cheese cheese"...

Nekega dne me je gospa prosila, če bi ji lahko na mojem povratku iz šole kupila nekaj sira. Dala mi je tudi denar; jaz takrat še nisem vedela da imajo za tezo in denar isti izraz "pound", in tako sem ji prinesla ogromen paket sira za vsoto denarja ki mi ga je dala, en pound, medtem ko je ona želela le 1 pound sira...

Z mojo špansko prijateljico sva neko nedeljo odšle na potepanje po Londonu in si izbrale ne predrago restavracijo. Po obilnem kosilu sva si zaželeli puding. Ko sva natakarici naročili dva pudinga, naju je z odprtimi usti pogledala in zmajala z glavo. No, pa čez pet minut nama je prinesla neke vrste mesnega pudinga s pire krompirjem. To je bil njihov mesni puding, drugega niso poznali. Lahko si mislite, kako težko nama je bilo pri srcu, morale sva plačati, torej sva vse pojedle...

Ko sem kasneje študirala italijanščino v Rimu, sem med prijatelji v restavraciji večkrat rekla: Sono piena, non ne posso piu!" — misleč, "sita sem, ne

(nadaljevanje na str. 14.)

morem več jesti." Šele po nekaj tednih so našli pogum in mi med smehom povedali, da "sono piena" pomeni "sem noseča" in torej nima smisla da vedno to ponavljam, ko mi natakari prinese hrano!

Po pravici povedano, še veliko bi lahko napisala; pa kaj, zdaj ste že razumeli kako ti jezik včasih nagaja, a jeziti se ne smemo, s časom se vsega naučimo. Najbolj začudena je bila moja ameriška prijateljica, ko so jo tu v Avstraliji vprašali, če želi iti v Koala park "to nurse a koala". Med američani "to nurse" pomeni "breast-feed"... Prav nič je ni veselilo...

DANIJELA HLIŠ THIRION

27.11.1979.

KO TOMAŽKA NI DOMA!

(november, 79)

Pozen večer je. Prihitela sem s sestanka slovenskega radiskega odbora. Stanovanje je prazno. Mož se še ni vrnil z dela in otrokova posteljica je prazna. Spi pri svojem malem prijateljsku, pri sosedovem Frenkiju. Tomažkova pižamica, njegovi copatki in igrače po vseh kotih njegove male sobice Božnam jih s pogledom in si želim, poljubiti ga za lahko noč. Prisuškujem v tišino noči. Bo morda zajokal? Morda me bo klical? Še nima tri leta, ta moj fantič, a danes šele drugič spi drugje in ne doma. Kako vse drugače in prazno se mi zdi pri nas doma. Ni mojih fantov (kot pravim možu in sinu!) Ne morem zaspati.

"Ah, si smešna!" pravim sama sebi, pa tako občutljiva. Saj ne bo konec sveta, če mali enkrat ne spi doma! Ne, konec sveta ne bo, a sinek je prikrajšan za en večer z menoj. Ali je en večer veliko? Da, veliko je. Veliko za tiste, ki se imajo radi. Kaj vse bi počela. Zdaj se je z igranja na bobne in kitaro preorientiral na trobento. Kajprej malo "muzike" za mamo, ko pride domov. Potem se tečeva žogat in zalivat rože (oh, kako se ves polije!) Potem se mi skriva in me kliče: "Ku, ku, mami!" In jaz ga iščem, čeprav vidim njegove nogice ispod grma, a iščem ga naokoli, dolgo, ter ga kličem, ah, naj ima mali veselje. In potem ga najdem in se tako sladko smejeva tesno prižeta drug k drugem.

Ko zagleda sosedovo mačko na plotu, teče za njo in kliče "mama, maca, počakaj!", pa ima muca le urnejše noge. Potem jo oponaša, kako mijavka, pa kako kužek laja, petelinček kikirika... "In povej, kako ti je ime" ga vprašam; "MAZEK PETIC", reče otroško ponosno, "in koliko si star" Najprej skomigne z rameni, potem pa reče; "tli leta" in pokaže vseh pet prstov na roki. In ti Mažek Petič, kaj ti bo prinesel Miklavž? "Palco!" odgovori in se kar naprej smeje.

Kličemo ga z mnogimi imeni, ljubezni. Tudi Smeško mu reče, pa piška, kadar neustaljeno skače, pa je tudi bikec. Nič ne

protestira, le včasih, če ga še kličemo za baby. In ko ga kregam za tisoč vragolij, zna biti pravi mali hinavček. Privije se k meni in pravi; "Soli, mami!" (kar naj bi pomenilo oprostilo!) In kdo bi ne oprostil, ko njegove plave očke tako mило strme vame. In ko se mu nasmejem in ko ve, da nisem več huda, že teče in vse je pozabljeno...

V temo noči je zaškrta ključ. Jože je prišel z dela. Zdaj nisem več sama. Sicer pa, česa sem se sploh bala, saj me je vseskozi varoval Tomažkov medvedek in njegova "dekca", brez katere ne gre nikoli spat. Preden je zaspal, je prav gotovo pogrešal mamo, očka in-dekco!

Danica

J. Žohar:

NAŠ ŠTEFAN

Bili so že prvi pomladni dnevi toda, njemu se je zdelo, da še vedno čuti mrzlimo zimskih vetrov v svojih udih. Ležal je na trati za hostelom, njegove berglje zraven njega, in se predajal prijetni toploti opoldanskega sonca. Rad je imel široko plavo nebo, ki se je razprostiralo nad njim v velikem loku kot, da bi se na eni strani dotikalo Illawarrskega višavja in se na vzhodni strani spet spajalo s Pacifiškim oceanom. Na eni strani, niti ne tako daleč, je nad njim ždela siva Mount Keira. Kako mogočna se je zdela, gledana od spodaj in kako nedolžna je bila videti na svojem vrhu, dokler človek ni prišel do njenega roba in se zazrl v prepad pod seboj; zavzdihnil bi in se prijel za ograjo ali se pa odmaknil v morebitni bojazni, da ne bi zletel dol v brezno. Predno ga je dekle zapustilo, sta večkrat zahajala tja gor, kjer je bilo res primerno za tiste, ki so si želeli deliti svojo ljubezen na samem, v naravi kjer je trohneče lubje in listje dišalo v svojem posebnem vonju. Pozneje je Štefan sam zahajal na Mount Keiro, nekaj zato, ker so ga tja gor vlekli spomini na prvo njegovo avstralsko ljubezen, nekaj zato, ker je na svežem in vlažnem zraku vedno našel svoj mir in vir novega upanja.

Odmaknil je oči od Mount Keira in pogled mu je obvisel na cvetoči breskvi ob plotu. Moj Bog, si je mislil, kako hitro se vse povrača v življenje. Azaleje že tudi cvetejo in kamelije že imajo prve popke, jaz pa še vedno, že tretje leto, brezdelno životarim tukaj in čakam, da se me gospoda usmili in mi na račun železarne prisodi odškodnino za izgubljeno nogo, se je jezil.

Postavil se je v sedeči položaj tako, da si je spodvil zdravo nogo, drugo, leseno, je pustil iztegnjeno. Iz žepa je potegnil škatlico s tobakom in papirčki in si zvil cigareto. Pogledal je proti hribom in si spet, kot že nešteto krat, priznal; te gore ne bodo nikoli moje Kamniške planine in

Wollongong ne bo nikoli moj Kamnik, moj dom, niti mi Minnamurra ne bo nikoli pričarala moje Kamniške Bistrice. Leta in leta sem se poizkušal sprijazniti z lažnim nadomestilom in si dopovedati, da je zdaj moja domovina Illawarra, da bom del tukaj bivajočih ljudi, ko se enkrat naučim njihovega jezika, se je razočaran z boleščjo spominjal svojega neuresničenega truda skozi vsa ta leta.

Ljudje so na delu. Železarna jih je požrla za osem ur, nekateri bodo ostali v njej kar celih šestnajst ur. Delavci iz nočne izmene še spijo, popoldanski so po kosilu odšli v bližnjo krčmo, kjer se pred odhodom na delo podprejo s hladnim pivom. Žive dušen i s katero bi se lahko pogovoril. Še tistih nekaj ljudi, ki so šli mimo njega, ni mogel ustaviti. Obzirno, skoraj zaničevalno so odgovorili na pozdrav in šli naprej, kot da bi se jim strašno skomudilo. On bi imel mnogokaj za povedati in vprašati, oni pa nič; zavijejo se v svojo molčečnost, malo govorijo in še to najraje samo neosebne stvari. Držijo se od človeka kot, da bi ta jedel surovo čebulo in česen. Oh, ta angleška obzirnost in hladnokrvnost, si je mislil, kako nečloveško, prisiljeno in moreče je to. Naj kar bežijo, če hočejo, naj se požrejo s svojo nadelano obzirnostjo, če jim ta tako godi. Pozabljajo, da so se tudi oni rodili goli. Vedno ga je mikalo, da bi jim to povedal. Pa ne bo, zaradi obzirnosti.

Še najbolj sta se razumela z mladim Petrom Banasom. Čeprav je bil Peter Grk, je le kolikor toliko poznal Jugoslavijo. Večkrat sta se pogovarjala o svojih domovinah, o tamkajšnjih ljudeh in njih navadah. Štefan je opazil, da ima tudi mladi Banias domotožje, da se tudi on ne bo nikoli popolnoma prilagodil. Vsi smo taki, si je mislil, vsi upamo, da se bomo nekega dne vrnili v kraje svoje mladosti, tja kamor še vsi vedno spadamo in kjer smo vedno bili del neke celote; on otrok izpod Olympa in jaz izpod Triglava, to sva in to bova tudi verjetno ostala.

Štefan je rad videval tudi Molly, močno debelušasto snažilko, ki so jo drugi včasih klicali 'O'Dolly' menda zato, ker je bila Irka in sta se obe imeni lepo rimali. Za njega je bila Molly samo Molly, ni si mogel omisliti imena, ki bi ji bolj pristajalo. Všeč mu je bil njen smisel za humor. Vedno nasmejana in dobre volje, se mu je zdela kot, da nima nobenih svojih težav in tudi ne nobenega domotožja po Irskem. Prihajala je vsako jutro, razen ob sobotah in nedeljah, da je storila to in ono, kar je kot snažilka imela za postoriti. Navadil se je Molly, sploh, odkar ne hodi več na delo in mu ni treba vstajati ob isti zgodnji uri. Zdaj lahko poleži tja do devete ure, četudi zamudi zajtrk. Okrog devetih začne Molly trkati na vrata:

"Štefan, ti lenuh zaspani, vstani že vendar!" mu vpije. On, ponavadi že buden, ji odvrne:

"Molly, sladkorček, mi boš pomagala obleči hlače?"

"Ljubček, še kaj drugega bi ti pomagala predno se oblečeš," mu reče brez vsake jeze, "samo, spusti me noter, če si upaš."

Ko se tako ali podobno vsako jutro nagovorita, odide Molly pit čaj, on pa medtem vstane in se obleče. Počaka zunaj na klopci, da se ona vrne. Potem jo gleda, ko mu napravlja posteljo in zadovoljen je, da se lahko vsaj z njo pogovarja.

Ta Molly, si pravi, ko bi jaz mogel biti tak, brez težkih misli, bi gotovo bil bolj srečen. Le kako čuti človek, ko ga nobena reč ne mori, ko nič mu vesti ne žre, ko ga nič ne boli? Bi bil moj veliko manj svetel svet kaj bolj svetel, če bi tudi jaz čutil tako kot to čutijo vsi ti ljudje, katerim že včasih zavidam njihovo očitno vedrost in brezskrbnost? Ali morda ne pretiravam, ko si tako mislim, se je vprašal. In, ne da bi si odgovoril na to svoje vprašanje, je počasi in stežka, opirajoč na bergljo, vstal in se napotil proti svoji sobi. Vsedel se je na posteljo in iz omarice zraven vzel steklenico z burbonom. Napravil je dolg požirek in se sam pri sebi zadovoljivo nasmešnil. Tako rad je imel to sladkobno in žgočo pijačo, da se je že kar navadil. Doma tega ni poznal; če je že s prijatelji kaj močnega popil, je to bilo žganje. Pri njih doma so vedno imeli žganje, ki ga je oče žgal iz nakvašenih jabolčnih, hruškovih ali pa slivovih tropin, odvisno od tega, kaj je pač bilo v sadovnjaku. Tukaj, v bližnji krčmi so prodajali srbsko slivovico. Ni je maral, ker se mu ni zdela niti za polovico tako dobra, kot žganje njegovega očeta. Burbon, čeprav nekaj povsem drugega, mu je prijal.

Napravil je še en dolg požirek in potem postavil steklenico nazaj v omarico.

Danes pride moja invalidnina, se je spomnil. V krčmi moram plačati za dve steklenici burbona, ki sem ju prejšnji teden vzel na upanje. Tudi Baniasu sem dolžan deset dolarjev; nekaj si pustim za sebe, drugo pa pustim v banki takoj, ko zamenjam ček. Ta miloščina, ki mi jo pošljejo vsakih štirinajst dni naj bi nadomestila mojo nekdanjo plačo in mi pustila za silo živeti toda, kako naj s tem živim, ko to ni niti polovica tistega, kar sem pred leti lahko zaslužil, se je Štefan jezil.

Hostelski uradnik je v svoji pisarni že razdeljeval pošto v abecedne predalčke, ko je Štefan vstopil.

"Dober dan, gospod Smith! Imate danes kaj za mene?"

"O, Steve, seveda. Danes imate malo več sreče. Tukaj je eno pismo, kot vedno, drugo je pa raglednica, ki Vam jo pošilja nekdo z one strani sveta."

"Hvala, gospod Smith. Pozneje Vam bom dal razglednico, da si odlepate znamko z nje. Vem, da take znamke še nimate v svoji zbirki."

Vtaknil si je ovojnico s čekom v žep in z razglednico še vedno v roki, se je napotil ven. Vsedel

O nadaljevanju

poiščite na strani št. 14

POZDRAVI POTNIKOM IN ROJAKOM

IZ HUDE VROČINE — V HLADEN MARIBOR

S temi besedami se je tolažila Fanika, ko se je v teh vročih dneh odpravljala na obisk v domovino.

Fanika in Janez ZAFOŠNIK sta, lahko rečemo rekordna obiskovalca naših sobotnih prireditelj, saj sta nas obiskala še na zadnji večer njunega odhoda.

Fanika in Janez sta odpotovala s hčerko in sinom na trimesečni dopust k svojim staršem v Maribor. Odpotovala sta z JAT-ovim letalom v nedeljo 25. novembra. Upamo bodo praznovali Božič in Novo leto v sneženi odeji, kar si je najbolj želela Fanika.

Pogrešali jih bomo tudi mi, ko bodo v času treh mesecev za njihovo "stalno rezervirano" mizo sedeli drugi obrazi.

Želimo vama in vajini družini polno lepih dni med svojimi dragimi in srečno se zopet vrnite med nas.

Fanika in Janez na poslovnem večeru

NEKAJ BESED V LEPO BODOČNOST

Želela bi izreči veliko več, kot pa samo nekaj besed v lepo prihodnost, gospodu Dragotu SRNIČ in njegovi nevesti Dragici, ko sta s svojimi svati obredovala pri Slovenskem Društvu v soboto 24. novembra. Gostov je bilo čez stideset in vsi so bili nad vse zadovoljni in veseli. Dragotu in Dragici Srnič, smo zaželeli polno lepih dni v nadaljnjem življenju in jih za otvoritev plesa, povabi-

DVOJNO PRAZNOVANJE

Med nami v Sidneju sta se že nekaj časa nahajala iz domovine, gospod Dušan in gospa Danica BAJC, bila sta na obisku pri stricu Martinu Kranjc. Nazaj v domovino sta odpotovala 11. novembra in so jih prijatelji povabili na poslovnili večer v naš slovenski dom.

Ker pa je bil 11. novembra tudi Sv. Martin, je obenem tudi naš Martin praznoval svoj god.

Dušanu in Danici želimo, da sta srečno prispela domov in da ohranita lepe spomine iz našega Sidneja in Slovenskega Društva, Martinu pa vse najboljše želi odbor S.D.S. in uredniki "Slovenca".

VSI ZOPET PRI ENEM OGNJIŠČU...

Tako se je izrazil s prijaznim nasmeškom, gospod Adi Babič, ko sta s soprogo Tilko, v družbi sina Petra in snahe Majde, prišla v naš dom.

Gospod Adi in gospa Tilka, sta po dvanajstih letih prvič obšla ljubljena vnučka, sina Petra in njegovo ženo Majdo. Po nekaj tednih bivanja v Sydneyu se jim je pridružil tudi mlajši sin Zlatko, in tako bodo za praznike zopet vsi skupaj pod eno streho.

Dragim, Adiju, Tilki in Zlatku, pa želimo polno srečnih dni bivanja med nami.

Vse več zanimivega pa lahko čitate pod rubriko, "Pisma naših bralcev", kjer gospod Adi sam lepo opisuje potovanje, slovo in prihod v Avstralijo. Mi jim pa želimo vesele Božične praznike in nadvse srečno Novo leto, v krogu svojih dragih.

Ivanka

SREBRNA POROKA

Srebrno poroko sta slavila rojaka iz Canley Vale-a, gospa Marija in gospod Franc Plohl, ki sta nas obiskala 10. novembra na sobotni zabavi. Zaželeli smo njima že nadaljnjih 25. let srečnega zakona in upamo, da se še oglasita, kjer sta vedno dobrodošla.

Franc se že več kot deset let ukvarja s kolesarstvom, kot profesionalc in je med avstralskimi kolesarji poznan dirkač.

P.B.

li, da odplešeta solo valček.

ŠE MNOGO, MNOGO SREČNIH LET SKUPNEGA ŽIVLJENJA, VAMA ŽELI ODBOR S.D.S.

Martin Kranjc, njegova žena in Dušan Bajo

OBISK IZ GORENJSKE

VSE NAJBOLJE!

Na obisku pri sinu Ivanu in njegovi ženi Dušici sta bila gospod Ivan in gospa Lojzka Debeljak, oče in mama našega rojaka Ivana Debeljaka. Ivana in Dušico vsi dobro poznamo, kot zelo aktivna Slovenca pri naših organizacijah posebno pa pri Planici v Wollongongu. Bila sta tudi prvi slovenski par iz Avstralije, poročena na kmečki ohceti v Ljubljani. Ivanov oče in mama sta doma iz Vrbenj na Gorenjskem. Poslovnili večer sta praznovala v veliki družbi svojih prijateljev in znancev 10. novembra. Še na mnoga leta vama kličemo iz Sidneja vsi ki smo vaju spoznali in srečno v lepi domovini.

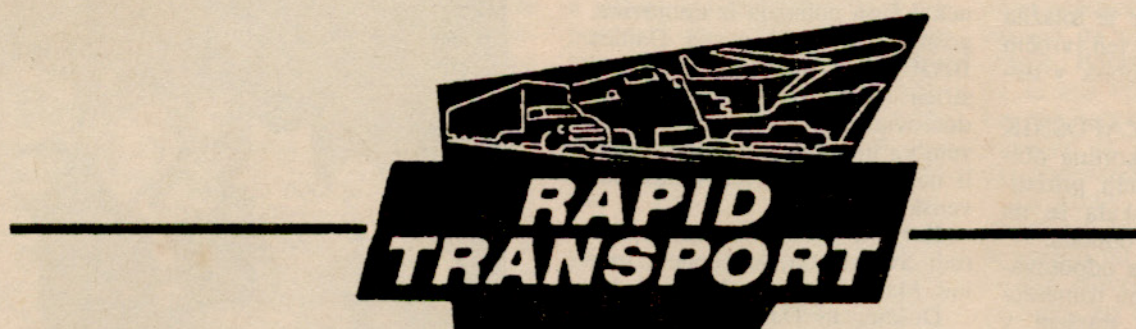
Tako smo zaželeli našemu rojaku Stanetu ŽUST, ko je 10. novembra praznoval svoj rojstni dan v krogu svojih prijateljev v našem domu v Horsley Parku. Stane je imel svoj rojstni dan šele naslednji dan, koliko let je pa dopolnil, ga pa nisem vprašala, pa mi tudi verjetno ne bi povedal, pa saj to ni važno, po srcu smo vedno mladi. Stanetu želimo še polno srečnih let med svojimi dragimi, prav tako mu tudi želijo vsi, ki so praznovali z njim, in mu nazdravljajo: "Na zdravje in še na mnoga leta Stane".

Ivan in Lojzka Debeljak s Tilko in Adijem Babičem.

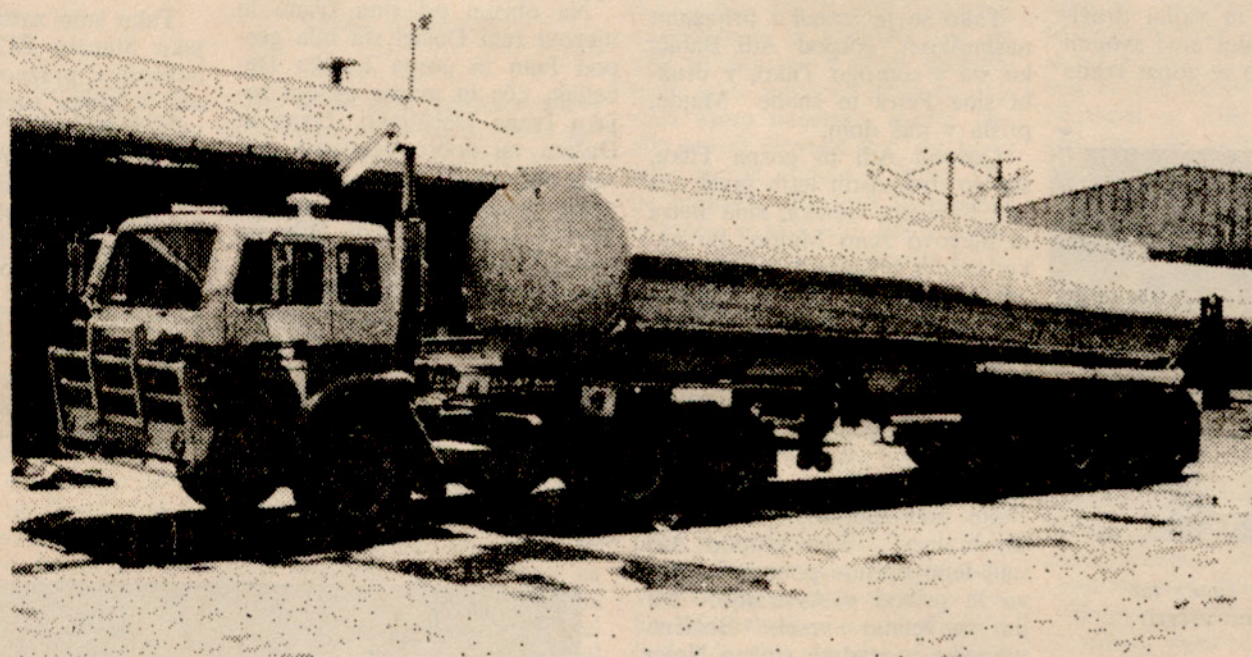

Marija in Franc Ploht

BULK LIQUID CARTAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT, PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carngbah, i2229